

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחר ההסתדרות

ישיבת ועדת בטיחות של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדת בטיחות של בינ"ה

ישיבה מספר 4

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום שלישי, א' בניסן תשע"ג – 12 במרץ 2013

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

נוכחים:

משה פרנקל, יו"ר
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
יצחק בנימין, חבר
ולדי מורג, חבר
רינה קרן, חברה
ראובן פרי, חבר
שלמה קלדרון, חבר
חיים קובלסקי, חבר
רפי אליאסי, חבר
זיאד מרג'י, חבר
ליאון בנלולו, חבר
מיכה גריצמן, חבר
צבי גוטוטר
מולא נימר
מיכאל כוכבי
דב דביר
מאיר בן הרוש
אביגדור יפת

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

סדר יום לישיבת
ועדת בטיחות של בינ"ה

על סדר היום:

1. הרצאת אורח בנושא – ועדות בטיחות במקומות עבודה
מרצה אורח – דב דביר – מהנדס מנהל מחוז מרכז של המוסד
לבטיחות וגיהות.
- מוזמן אורח – צבי גוטוטר – מ.מ. מקום יו"ר ההסתדרות
2. שונות.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

הרצאת אורח בנושא – ועדות בטיחות במקומות עבודה

משה פרנקל, יו"ר: חבר'ה, אני שמח שבאה קבוצה כזו גדולה, זה יפה מאוד. אני שמח. לאט לאט אנחנו באמת נהיה בין הראשונים שבאים אנשים לועדות.

נחום אסד: לא, לא, אל תגיד את זה, אל תגיד את זה.

משה פרנקל, יו"ר: לא, שבאים.

נחום אסד: אל תגיד את זה.

משה פרנקל, יו"ר: טוב רבותי, אז צהריים טובים, אני מצטער על האיחור הקטן שקרה לי באמצע הדרך, אבל אני רואה שזה בסדר, לא איחרתי בהרבה.

אני מקדם בברכה את מר גוטוטר, הוא ממלא מקום של עיני, של עופר, יו"ר ההסתדרות, והוא בקיא בכל הנושא של בטיחות וגיהות, כמה שאני הבנתי ויודע, ובאמת תבוא עליך הברכה ושיהיה לך באמת חג שמח וכשר וכל טוב.

ולכן אנחנו היום בעצם זה יהיה הפרק האחרון שנכיר את מה זה נושא של בטיחות וגיהות.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

משה פרנקל, יו"ר: אתם שמעתם כארבע הרצאות, ביטוח לאומי, את מ"מ יו"ר של המוסד לבטיחות וגיהות, ועכשיו הבאתי לכאן חבר וקצין, סא"ל, שהיה פקודי בפיקוד שלי בצבא, והוא היום, טוב, אתה תציג את עצמך, טוב?

דב דביר: אין בעיה.

משה פרנקל, יו"ר: ואנחנו נשמע אותו. נשמע אותך אולי קודם, אם יש לך מה להגיד, ואחר כך אני אכנס איתכם בסוף לסיכום, אנחנו נסכם, אני גם אספר לכם איך אנחנו מתקדמים עם כל נושא של בטיחות ואיפה אנחנו עומדים ומה על העתיד. אז בבקשה.

נחום אסד: מילה לפני צבי.

משה פרנקל, יו"ר: בבקשה.

נחום אסד: צהריים טובים, צבי הוא מ"מ יו"ר ההסתדרות, אבל גם אחת ההתמחויות שלו זה נושא הבטיחות, גם מהעבר שלו וגם היום, וגם כאן בהסתדרות הוא נגע בתחום הזה ונגע בו הרבה מאוד.

התחום הזה הוא רחב, הוא גדול. בכל מקום שאנחנו לא נמצאים נושא הבטיחות נמצא ואנחנו כוועדה מתכוונים להשתמש ולבקש את סיועו

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013**

נחום אסד: של צבי לקדם נושאים שקשורים בנו
 כוועדה, מאחר והועדה היא ועדה
 ציבורית והיא ממליצה והיא יכולה לדחוף ולקדם, אבל בפרקטיקה,
 בעשייה, להיות במקומות, מי שנמצא בפועל במקומות האלה זה צבי,
 ולכן באה בקשה אישית שלנו שהוא יהיה חלק מהתהליך הזה ושהוא
 יסייע לנו, כי אנחנו רוצים שהדבר הזה יישא פרי.

אנחנו כולנו יודעים שיש הרבה מה לעשות בתחום הזה, ותתקיים
 פגישה בנושא בין יו"ר הועדה לבין צבי, על מנת לראות איך משלבים
 זרועות.

אגב הוא גם היה אורח הועדה לגיהות
 ... גם שם יש לו מה לעשות ולתרום ולסייע לנו. ואני חושב
 שכששוזרים את כל הכוחות ביחד, גם אלה שחושבים, גם אלה
 שעושים, אפשר גם להגיע לתוצאות, לכן הוא נמצא פה, ורשות הדיבור
 אליך צבי בבקשה.

צבי גוטוטר: טוב, מאחר ואמרת ככה אז אני אגיד
 משהו שלא התכוונתי לומר, אז אני
 מניח שרוב האנשים מסביב לשולחן הזה מכירים אותי לפחות במראה,
 בשם,

חבר: אתה היית עם שפם.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: כן, הורדתי את השפם, לכבוד פורים החלטתי להשאיר את זה. אבל נאמר ככה, שקודם כל במקצועי שעסקתי בו למעלה מעשרים שנה אני מהנדס אווירונאוטיקה, ובענייני בטיחות נתקלתי במסגרת העבודה היומיומית לאורך כל הדרך, כולל תחומים מסוימים שבהם היה צריך לכתוב את הבטיחות מ-א' כי היו דברים שלא התעסקו איתם קודם.

בעבר בהסתדרות היה אגף גדול מאוד לנושא הזה של בטיחות, כשאני אומר עבר אני מדבר על לפני '94, כי ההסתדרות למעשה אפשר לחלק אותה לשתי תקופות, לפני חיים רמון ואחרי חיים רמון, אז היה אגף רציני מאוד לבטיחות שנמוג כולו ואחר כך למעשה לא היה דבר כזה. באגף לאיגוד מקצועי מידי פעם היה מישהו שלקח על זה אחריות, on off, לפעמים כן, לפעמים לא.

בקדנציה הקודמת, בהמלצה שלי, היה ניסיון להקים ועדה כמו שלכם, רק מי שנתנו לו להוביל את זה הלך לאיבוד ולצערנו זה לא התרומם, ואז ביטלנו את הועדה, זה חודש שוב בקדנציה הזאת ואני שמח לראות שיש מי שלוקח את זה וזה מתחיל להיבנות, כאשר מבחינת ההסתדרות, בתיאומים שביני לבין יו"ר ההסתדרות אני לקחתי על עצמי להיות המוביל של ההסתדרות בנושא הזה. לשם כך גם כשמונו נציגי ההסתדרות למוסד לבטיחות וגיהות במינוי האחרון, זה נעשה לפני קצת למעלה משנתיים,

12.3.2013

צבי גוטוטר: אז אני מהווה את ראש קבוצת ההסתדרות שם, ויושב מבחינה זאת במנהלת של המוסד לבטיחות וגיהות. בכוונה לקחתי על עצמי ולא גלגלתי הלאה למישהו אחר בשביל שההסתדרות כהסתדרות נאמר תשדר התייחסות רצינית, מה שכבר כולם אמרו שאנחנו לא רציניים, ויש גם, אני אדבר על זה אחר כך, כי אני לא יודע מה ידידנו הולך להגיד או לא, אז אני אעשה השלמות.

אבל יש ועדה בראשות השופט, אלוף אודי אדם, שמונתה לפני שנה וחצי, פלוס, ע"י שר התמ"ת – לסרוק ולהציע שיפורים בכל נושא הבטיחות במדינת ישראל, אני למעשה מייצג את ההסתדרות בוועדה הזאת. הועדה אמורה היתה להוציא דו"ח מסכם לפני כמה חודשים, הדו"ח הזה מתעכב מכמה סיבות, אחת מהן זה ויכוחים נוקבים בתוך הועדה למעשה בין המובילים של הועדה לביני. אז את זה ככה את האנקדוטות האלה אספר לכם אחרי שתהיה ההצגה, ואם אני אחשוב שאני רוצה להשלים משהו או מה, אז נעשה הכל ביחד.

משה פרנקל, יו"ר: בבקשה.

דב דביר: תודה רבה. שמי דב דביר, אני מנהל מחוז מרכז של המוסד לבטיחות ולגיהות, ומר גוטוטר כבר הציג אותי וגם משה פרנקל – מפקדי ומורי, למעשה אנחנו הרבה שנים ביחד, ועכשיו אני בבטיחות.

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013**

דב דביר: אני דווקא לא הולך להציג לפני ועדת אדם, אני לא נכנס לנישה של הועדות האלה, אני אכנס ואני אסביר לכם על ועדת בטיחות, מה שפועל למעשה בשטח, מה שעושים במפעלים.

חבר: יופי, זה חשוב.

דב דביר: ואיך שהחוק דורש מאתנו, זאת אומרת מהמפעלים, להקים ועדות בטיחות, ואיך ועדת בטיחות פועלת.

אני גם אציג בקצרה, אני אספר לכם על פעילות של מחוז מרכז, ולמעשה במוסד לבטיחות ולגיהות יש ארבעה מחוזות: יש לנו מחוז דרום, צפון, מרכז ומחוז ירושלים. אנחנו מכסים את כל שטח מדינת ישראל, שזה למעשה מהים עד ירדן, עד נהר הירדן, מראש פינה עד אילת, אנחנו מכסים את כל השטחים ואת כל אזורי התעשייה איפה שעובדים עובדים ישראלים.

ולכן אני חושב שזה ייתן לכם את התמונה למעשה מה אנחנו רוצים מהמפעלים שיקיימו את הבטיחות, והמטרה היא מטרה של כולנו, מניעת תאונות עבודה ומניעת מחלות מקצוע, וככה אנחנו פועלים בשטח. אז ברשותכם אני אמשך.

למעשה בשטח, ואני פה שמתי למעשה את הגופים עם מי אנחנו פועלים בשטח. המוסד לבטיחות ולגיהות זה למעשה ממסד,

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013**

דב דביר: הוא גוף ציבורי, עמותה, עמותה, עמותה
 ציבורית שלמעשה פועלת ללא מטרות
 רווח, והתפקיד שלנו הוא תפקיד הדרכת, אנחנו באים נותנים הדרכה
 למפעלים, נותנים המלצות למפעלים, ותיכף אני אסביר בדיוק פרטני
 מה אנחנו עושים בתוך המפעלים, ולא מבצעים אכיפת החוק.

מי שכן מבצע אכיפת החוק זה משרד התמ"ת, מינהל הבטיחות וגיהות,
 ע"י מפקחי עבודה. הם למעשה קיבלו תפקיד אכיפה. והמוסד לבטיחות
 ולגיהות הוקם ביחד עם אגף הפיקוח ב- 1954, מאז אנחנו פועלים
 בשטח.

אנחנו פועלים מול ממוני בטיחות בעבודה שקיימים במפעלים מעל 50
 עובדים. כל מפעל היום שמוגדר כמפעל חייב למנות ממונה בטיחות
 שהוא איש מקצוע בנושא בטיחות, ועיקר תפקידו בנושא בטיחות
 וגיהות, והוא מוביל למעשה את העבודה המקצועית בנושא בטיחות.

אנחנו פועלים מול ועדות בטיחות במפעלים. כל מקום עבודה מעל 25
 עובדים חייב להקים ועדת בטיחות עפ"י החוק.

אנחנו פועלים מול נאמני בטיחות, שזה למעשה העובדים, העובדים
 מקבלים מינוי להיות נאמן בטיחות, אלה שנמצאים כחברים בוועדת
 הבטיחות, וגם נאמני בטיחות שהם לא חברים בוועדת הבטיחות הם גם
 אם הוא נאמן בטיחות הוא חייב לגמור קורס 24 שעות, הם מקבלים
 תעודה מאתנו או מכל גוף ציבורי או גוף פרטי או עסק פרטי שעוסק
 בבטיחות ויש לו את הרשות להעביר הדרכות בנושא בטיחות וגיהות.

12.3.2013

דב דביר:

אנחנו פועלים מול ממוני בטיחות
 אש, מול ממוני על בטיחות תקינה,
 מול האחראי שילוח ... מול כל אדם שיש לו רקע בנושא בטיחות שיש
 לנו שפה משותפת איתם ואנחנו מדברים על הבטיחות. זה למעשה
 הגופים, הפיגורות שאנחנו פועלים במפעלים מול אותם האנשים.

נוצרה בעיה מסוימת, ואני אומר בעיה מסוימת, ולמה? כי כל מפעל עד
 25 עובדים, זאת אומרת אם עובדים שם 20 עובדים, המחוקק לא דורש
 ועדת בטיחות, והמחוקק גם כן לא כותב שחייב להיות שם נאמן
 בטיחות. אבל כל חוקי בטיחות וגיהות ותקנות ונהלים ותקן רשמי שזה
 מחייב, הכל חל על מקום עבודה גם עם 3 עובדים, אבל אין להם את
 אנשי הבטיחות מה שלמעשה דורש החוק במפעלים מעל 25 עובדים
 ומעל 50 עובדים, זה ההבדל.

אני אציג לכם עכשיו למעשה את הפעילות, תחומי הפעילות של
 המחוז, וכאשר אני מדבר שמחוז מרכז יש את כל המחוזות, אני
 מתייחס לכל המחוזות ואנחנו עושים אותה עבודה.

כאשר אנחנו מדברים על פעילות בתחום הבטיחות, זה למעשה מתן
 גיבוי מקצועי על ידי, אנחנו יוזמים הקמת ועדת בטיחות. נכון שהחוק
 דורש להקים ועדת בטיחות מהמעסיק, אבל אם אין שם ועדת בטיחות,
 המדריכים שלנו שמגיעים למפעלים הם מסבירים למעסיק, לבעל הבית,
 למנהל המפעל למה הוא צריך להקים ועדת בטיחות ועפ"י איזה חוק,
 ואנחנו יוזמים את ההקמה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

חיים קובלסקי: זאת אומרת אם הוא לא עושה את זה אז הוא עובד נגד החוק.

דב דביר: אם הוא לא עושה את זה זו עבירה על החוק. אבל יש, אני לא אגיד הרבה מפעלים, אני צריך להיזהר, אבל יש עדיין מפעלים שיש ועדות רדומות, ועדה יש בשביל ה-וי, כי היה שם מפקח עבודה והוציא להם צו שיפור ואז הוא הקים ועדה אבל זו ועדה בשביל ה-וי שלמעשה יש תיק של ועדת בטיחות, אבל היא לא מתכנסת לישיבות ואין פעילות.

ולכן המדריכים שלנו שמבקרים במפעלים פעמיים בשנה, שלוש פעמים בשנה, בהתאם לצרכים, אנחנו מנסים ליזום לא רק את ההקמה של ועדת בטיחות, אלא גם של הפעילות של ועדת הבטיחות, איך היא צריכה לפעול ואיך היא צריכה לקדם את הבטיחות.

משה פרנקל, יו"ר: אתם בודקים, נכון?

דב דביר: מה בבקשה?

משה פרנקל, יו"ר: אתם בודקים אם קיים?

דב דביר: אנחנו שואלים, שוב, אם המעסיק לא משתף פעולה אני לא יכול ממנו

להוציא כמו מפקח עבודה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

חיים קובלסקי:

יש להם ישיבות ועדה.

דב דביר:

בוודאי, ברגע שהם מקיימים ישיבת ועדת בטיחות, גם החוק מחייב אותם, קודם כל הקמת ועדת בטיחות הם חייבים להודיע למפקח עבודה אזורי ולמוסד לבטיחות ולגיהות, לפי האזור. לאחר מכן כל ישיבת ועדת בטיחות הם חייבים להעביר תמצית של הפרוטוקול של אותה ישיבה למפקח עבודה אזורי ואלינו.

משה פרנקל, יו"ר:

הבנתי.

דב דביר:

למפקח עבודה, זה החוק דורש, כך כתוב בחוק ארגון הפיקוח על

העבודה.

זיאד מרג'י:

החוק מחייב אחוזי מסירה כאילו?

דב דביר:

מה בבקשה?

זיאד מרג'י:

אחוזי מסירה או מסירה כאילו? החוק מחייב?

דב דביר:

החוק מחייב.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

זיאד מרג'י: כמה מסירה צריכה להיות במפעל של נניח 75 עובדים?

דב דביר: כמה פעמים בשנה?

זיאד מרג'י: כמה פעמים בשבוע אם הוא צריך לבקר שם?

דב דביר: לא, לא, לא,

משה פרנקל, יו"ר: ועדת בטיחות, ועדה מתכנסת פעם ב-, 3 פעמים בשנה?

דב דביר: אני מדבר ועדת בטיחות לפי החוק חייבת להתכנס 8 פעמים בשנה.

(מדברים ביחד)

זיאד מרג'י: ממונה בטיחות עכשיו.

דב דביר: ממונה בטיחות עושה את העבודה השוטפת שלו, וזה הרצאה בפני עצמה מה למעשה תפקידו של ממונה בטיחות, יש לו 17 סעיפים וחובות מה הוא צריך לבצע מבחינת ממונה בטיחות, וצריך גם לעשות תוכנית בטיחות וגיהות, סיכונים וכו' וכו'.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

אני מבקש לא לשאול יותר שאלות
עכשיו.

משה פרנקל, יו"ר:

לא, לא, למה? למה?

דב דביר:

אחר כך, בסוף.

משה פרנקל, יו"ר:

לא, לא, זה בסדר.

דב דביר:

זה שווה שאנשים נכנסים.

שלמה קלדרון:

בסדר, כן, כן.

משה פרנקל, יו"ר:

אני למשל רוצה לומר, ותקן אותי אם
אני טועה,

שלמה קלדרון:

בבקשה.

דב דביר:

אני עובד בתעשייה האווירית,
הביקורת הפנימית עושה ביקורות

שלמה קלדרון:

שוטפות על הממונה ועל הועדה ומדרבנת אותם לפעילות.

בסדר גמור.

דב דביר:

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

שלמה קלדרון: האם אי אפשר להמריץ את כל המבקרים בגופים הציבוריים שיקחו את זה כחלק מעבודת הביקורת לקדם את הסיפור? לא רק שאתם מבקרים פעם בשנה או בשנתיים, אלא שהמבקר נמצא שם כל הזמן? אני יכול לקדם את הנושא הזה בהתאם,

דב דביר: אני יכול להגיד, אני יכול להגיד שב-,

(מדברים ביחד)

חיים קובלסקי: רק דוגמה איך ש-,

משה פרנקל, יו"ר: לא, אני רק רוצה להגיד לך, אני מציע, לא כרגע, למרות שאנחנו, אני עובד בשטח בנושא הזה, אני אוכל להסביר לכם כועדת בטיחות מתי מתכנסת, איך מתכנסת, אני מייצג בנושא בטיחות חברה למרכזי ספורט, ככה שאני יכול לתת לכם את כל ההסדר הזה. תמשיך.

דב דביר: בסדר, אבל אני אתן משפט קטן לגבי

תעשיה אוירית. אנחנו פועלים עם תעשיה אוירית בשיתוף פעולה מלא.

שלמה קלדרון: אני יודע.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: ממוני בטיחות של תעשייה אוירית למעשה קיבלו אצלנו את ההכשרה וגם את ההסמכה, מי שהסמיך אותם זה אגף פיקוח, אבל את הקורסים הם עברו אצלנו.

אנחנו לא מבקרים בוועדות בטיחות בתעשייה אוירית, לא כי אנחנו לא רוצים לבקר אצלכם, אלא זה,

(מדברים ביחד)

חבר: להמריץ אותם.

דב דביר: אלא זה, לא, התעשייה האוירית זה אולי, המדיניות של תעשייה אוירית – לא להכניס גופים זרים לישיבות ועדת בטיחות פנימיות של המפעלים.

אבל אנחנו נותנים הדרכות לתעשייה האוירית, אנחנו, ניידת הדרכה שלנו מבקרת בתעשייה אוירית, אני נפגש עם ממוני בטיחות בפגישות שהם יוזמים ואנחנו נפגשים בינינו ועוזרים ותורמים,

משה פרנקל, יו"ר: יופי, יופי.

דב דביר: אבל אני רוצה רק להגיד דבר אחד, שתבינו, במחוז מרכז, אנחנו תיכף נגיע ואתם תראו, אנחנו 16 עובדים.

12.3.2013

דב דביר:

מתוך 16 עובדים אני המנהל, סגן, יש שתי אמרכליות, אז כבר אנחנו מורידים 4, ואנחנו כבר מגיעים ל- 12. עכשיו 12 מדריכים, אחד מדריך חקלאות ומישרה וחצי זה למעשה בניה, אז למעשה אנחנו מגיעים לכמות קטנה מאוד של מדריכים שיכולים לתת את העזרה לכל המשק הישראלי למעשה אם אני מדבר על אזור המרכז.

אבל איך אומרים, עושים את המיטב ואת המירב מה שאנחנו יכולים לעשות עם אותו כוח אדם שיש לנו.

עכשיו, מה שרציתי פה להגיד למעשה – ביצוע סקרי סיכון, אנחנו עושים סקרי סיכון כאשר המפעל מבקש מאתנו. אם זה סקר סיכונים שהוא ארוך וזה מספר ביקורים וזה כמה ימים, עושים את זה בתשלום, נותנים הצעת מחיר. אם זה סקר סיכונים של ביקור של שעתיים, ביקור רגיל, למעשה שגרתי של המדריך, אנחנו לא לוקחים תשלום. כי רוב הפעילות שלנו, של המדריכים שמבקרים במפעלים, בביקורים שגרתיים, זה ללא תשלום, מקום עבודה לא צריך לשלם לנו.

ולכן, עזרה להכנת תוכניות בטיחות, הגענו עכשיו לממוני בטיחות, אנחנו מכשירים אותם, יש לנו הכשרה, קורס 320 שעות, זה כבר קורס רציני שלמעשה יכול להתקבל לשם טכנאי, הנדסאי או מהנדס, עובר ועדת קבלה, ואז עובר את הקורס 320 שעות ועושה פרויקט גמר. פרויקט גמר זה למעשה תוכנית בטיחות שנתית לאותו מקום עבודה.

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013****דב דביר:**

המדריכים שלנו נותנים את התמיכה בהכנת פרויקט הגמר, אנחנו החונכים למעשה של אותם ממוני בטיחות. כאשר הם מסיימים, מקבלים את ההסמכה, אנחנו ממשיכים לתמוך בהם ועוזרים להם להכנס לעבודת השטח כממוני בטיחות.

שלמה קלדרון:

מה התואר שלו בתעודה?

דב דביר:

התואר ממונה בטיחות.

שלמה קלדרון:

זהו?

דב דביר:

או שהוא מהנדס, הוא יכול להיות מהנדס כימיה, בניה, תעשייה וניהול, הוא גומר את הקורס, הוא מקבל הסמכה של ממונה בטיחות, זה התואר הרשמי למעשה מה שכתוב בחוק לארגון ופיקוח על העבודה, ממונה בטיחות.

שלמה קלדרון:

או.קי.

דב דביר:

פעילות בתחום הגיהות, גיהות אנחנו כולנו יודעים, גיהות זה בריאות, בריאות תעסוקתית. יש לנו הרבה גורמים מזיקים בשטח שיכולים לגרום לנו למחלות מקצוע. אם דיברנו על בטיחות, זה מניעת תאונות עבודה. אנחנו מדברים על הגיהות – מניעת מחלות מקצוע.

12.3.2013

דב דביר:

בגיהות אנחנו למעשה עושים סקר מקדים במקומות עבודה. מה זה סקר מקדים? סקר מקדים – מגיע גיהותן מוסמך, אחד שקיבל הסמכה לעסוק בגהות, ועושה סקר מקדים של גורמים מזיקים, של חומרים כימיים שעובדים איתם, של כל הגורמים המזיקים, כמו קרינה, כמו רעש, חומרים כימיים, ועבודות קרינה אלקטרו מגנטית של לוחות חשמל, קרינה מייננת, קרינה לא מייננת, ועושים סקר מקדים ואומרים מה צריכים לבדוק באותו מקום עבודה, איזה בדיקות סביבה צריכים לעשות של בדיקות מעבדה, כדי לדעת ולגלות האם העובד נמצא מתחת לרמת חשיפה מותרת,

אם הם מעל חשיפה מותרת, צריכים לנקוט איזשהו צעד כדי להוריד את הסף של אותו חומר כימי מסוכן, הריכוז של החומר באויר או של הרעש או של הקרינה, ופה אנחנו זקוקים לאנשי מקצוע, כי אף אחד לא יכול לעשות את זה, רק אדם, מעבדה מוסמכת או אדם מוסמך שיכול לעשות את הניתור סביבתי או ניתור רעש או בדיקות קרינה. פה אנחנו גובים תשלום על הדבר הזה.

אם אנחנו עוברים על ניתור סביבתי במקומות עבודה דיברתי, וכמובן גם רעש דיברנו על זה.

לגבי הדרכה, במוסד לבטיחות ולגיהות, מי שמכיר מכם, קיים אצלנו אגף הדרכה והכשרה, שזה למעשה גוף ארצי.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: הם למעשה מכשירים את ממוני בטיחות, הם עושים ממוני כיבוי אש, הם עושים קורסים לעבודה בגובה, וכו' וכו'.

עכשיו, אם אני לוקח את הפעילות של המחוז, אנחנו עושים את הפעילות במפעלים. המפעל מזמין הרצאה או יום עיון או קורס, והוא רוצה לקיים את זה בתוך המפעל, רק לאנשי המפעל, מאותו סיכון שהמפעל עוסק. אנחנו מגיעים לשם עם המרצים, עם הציוד, ועושים את ההכשרה ונותנים את התעודות. זו למעשה הפעילות של המחוז. המחוז עושה הרבה הרצאות במקומות עבודה.

כל מקום עבודה שמתקשר אלינו, רוצה הדרכה בנושא מיגון מכוונות, רוצה הדרכה על סיכוני רעש, רוצה הדרכה על חומרים מסוכנים, רוצה הדרכה לוועדת הבטיחות איך היא צריכה לפעול, לקבל הרצאה, יום עיון שלם על ידי מרצה, אנחנו עושים את זה, והמרצה של המחוז למעשה מגיע למקומות עבודה והוא נותן את ההרצאה ומבצעים את הפעילות.

יש הכנת ניידת הדרכה בענף התעשייה. ניידות הדרכה למעשה מבחינה ארגונית כפופות לאגף ההדרכה וההכשרה של כל המוסד. אבל באזורים למפעלים של כל אזור, מי שמחלק את ניידת ההדרכה זה למעשה מדריכי המחוז.

אנחנו מקבלים לשבוע, שבועיים, לשלושה שבועות ברצף, את ניידת ההדרכה, ואת העבודה אנחנו מספקים לניידת הדרכה. אנחנו אומרים לניידת לאן לנסוע,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: וכאשר מגיעה ניידת הדרכה למקום העבודה המדריך של אותו מפעל שהוא מבקר מטעמנו גם נמצא במפעל, הוא מקבל את הניידת, מוסר אותה, והניידת עושה את ההדרכה של יום שלם לכל העובדים.

אתם מכירים את הניידת הדרכה, נכון או לא?

חבר: לא.

דב דביר: לא מכירים. יש ניידת הדרכה, שבתוך הניידת יש 3 עמדות מחשב, מול כל עמדת מחשב יושבים שלושה עובדים והם מקבלים את ההדרכה בעזרת מולטימדיה מול מסך מחשב, והמסך הוא touch. יש שאלה, זה מאוד אטרקטיבי, הם מקבלים שאלה או איזשהו תרחיש, ואז העובד צריך להצביע איפה יש סיכון, פשוט צריך לנגוע במסך על אותה נקודה איפה שיש סיכון, ואז המסך נעצר וזה נותן ניקוד לאותו עובד בסוף ההדרכה, משך ההדרכה זה כ- 45 דקות.

עכשיו, מה היופי בניידת ההדרכה? הניידת מגיעה לאתרי בניה, גם למפעלים, אני לא צריך לקחת את העובד מהייצור שיסע לאיזושהי כיתה, יום שלם יבזבז על נסיעות, אלא המשאית מגיעה למפעל, מקבל הדרכה 45 דקות, חוזר לעבודה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

מגיעה עוד קבוצה 9 אנשים, עוברים הדרכה, חוזרים לעבודה. זאת אומרת לא מנתקים את רצפת הייצור, את כל העובדים להרצאה ואז שעתיים למעשה אין עבודה.

זו אחת ההדרכות שגם אנחנו פיתחנו במוסד לבטיחות ולגיהות. ודרך אגב, הניידות האלה ביקרו גם בגרמניה, הובילו אותן לגרמניה כדי להראות לעולם הגדול מה שנקרא, איך אנחנו פה עושים הדרכה עם ניידת הדרכה, וזה לא היה להם. אז לכן בזה אנחנו יכולים להיות גהים.

לגבי פרויקטים, המוסד לבטיחות ולגיהות מבצע פרויקטים, כמו היה לנו פרויקט של פרויקט בענף החקלאות, פרויקט בענף התעשייה, והיום אנחנו כבר פועלים לא לפי הפרויקט, אבל היה בהתחלה פרויקטים, והפרויקטים שאנחנו מבצעים כרגע היום זה פרויקט במפעלים קטנים, במ"קים, בית מלאכה קטן.

אנחנו עושים את זה בשיתוף פעולה יחד עם אגף הפיקוח, משרד התמ"ת, הם עשו מכרז ויש ספקים פרטיים שהם מבצעים את עבודת השטח, ואנחנו המוסד לבטיחות ולגיהות עושים בקרה על הספקים, אם העבודה נעשית בצורה מקצועית. זה הפרויקט שאנחנו מבצעים היום.

פעילות בענף הבניה, ביקורים מקצועיים של המדריכים, כנ"ל, כמו שבמפעלים אנחנו מבקרים ומקדמים את הבטיחות, יש לנו מדריכי בניה, שהם מהנדסי בניה,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: הם מבקרים באתרי בניה ומקדמים שם את הבטיחות, ויש לנו גם ניידת הדרכה באתרי בניה, זו אותה משאית שלמעשה היא אוניברסטילית, היא יכולה לתת תוכנה גם של הבניה וגם של תעשייה, וכמובן גם של חקלאות, אבל בחקלאות אי אפשר להיכנס עם משאית גדולה, ולכן שם בנינו ניידות קטנות שהן למעשה על הפלטפורמה של מינימום, ושם יש כיתה של 4 אנשים. וזה למעשה התחלנו לפעול מלפני כשנה, אנחנו התחלנו לפעול עם הניידות בחקלאות. זה עוד דבר שאנחנו בודקים איך אפשר לתת את התמיכה במשק הישראלי ולקדם את הבטיחות וגיהות כמובן.

פעילות בענף החקלאות, כבר אמרתי אנחנו נכנסים היום לכל משק פרטי, לא כל משק, אבל איפה שניתן להיכנס, כמה, אם כמות העובדים, ובמחוז מרכז אם אני אגיד לכם יש לנו רק מדריך אחד שמבקר במשקים החקלאיים, כמובן שזה לא מספיק, אבל מה שיש ככה אנחנו עושים את העבודה.

כמובן יש תמיכה של אגף ההנדסה, יש תמיכה של אגף הגיהות, יש תמיכה גם של המדריכים, מדריכי גיהות שקיימים אצלנו במחוז.

פעילות נוספת בהן מחוז מרכז היה מעורב למעשה, אנחנו עושים תחרות למצוינות בנושא בטיחות וגיהות, וזו למעשה היתה תחרות הראשונה שקראנו לה תחרות למצוינות בנושא בטיחות וגיהות תעסוקתית, כי לפני כן היתה תחרות של פרס יוספטל.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

אם אתם זוכרים שר העבודה הראשון במדינת ישראל היה מר יוספטל, ולמעשה הוא, לכבודו אנחנו למעשה כל השנים רצנו עם פרס יוספטל, וזה למעשה קצת שינינו את התחרות, אבל מה שמאוד חשוב זה למעשה לעניין את המפעלים להשתתף בתחרות.

המטרה היא לא להיות בתחרות, המטרה היא לשפר את מקום העבודה. וברגע שאתה אומר תחרות אז אתה משפר, ואם שיפרת זה לא להיום, זה גם לעתיד, וככה אפשר גם למנוע תאונות עבודה, כי אתה מסלק את המפגעים, אתה מטפל בסיכונים, ולאחר מכן אתה מתמודד גם בתחרות, ולמעשה הענקת הפרסים אנחנו עשינו במעמד מאוד מאוד מכובד, ועשינו את זה בכנסת ישראל ובהשתתפות של יו"ר הכנסת מר ריבלין, הוא למעשה היה יחד איתנו, ומר גוטוטר גם היה איתנו, נכון?

צבי גוטוטר:

כן.

דב דביר:

עד כמה שאני זוכר. וזה היה מכובד ומאוד יפה, ומפעלים הרגישו שזה כדאי. אבל לא עובדים בשביל הפרס, אני תמיד אומר הפרס הגדול ביותר זה מניעת תאונות עבודה, זה החיים, זה הפרס.

אני רוצה להראות לכם, זה כבר אמרתי לגבי 16 אנשים, אנחנו 15 מישרות תקניות, ומישרה אחת תקציבית, שזה פרויקט במ"קים על מה שדיברנו, אנחנו 16 אנשים, יש לנו גברות ויש לנו גברים,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

נשים ואנשים, ואין שום בעיה, וכל אחד במקצועו הוא מבצע את

העבודה, הנה 11 גברים, 5 נשים.

ובצער רב ועמוק אני יכול להגיד שאנחנו ירדנו במספר אחד של נשים, נפטרה אצלנו באופן פתאומי, בטרם עת, זאת אומרת היא הלכה, מדריכה אחת שהיא היתה גם גיהותנית, גם מדריכת בטיחות, זינה קפלנסקי ז"ל, אבל איך אומרים, עם כל הצער והכאב והיגון, אנחנו ממשיכים. אבל זה קרה לא מזמן, זה קרה לפני שלושה שבועות, לכן זה עדיין הפצע טרי, טרי מאוד.

אני רוצה להראות לכם לגבי ועדות בטיחות מה שדיברנו ולהסביר קצת על ההרכב, על תפקודה ועל הסמכויות של ועדת הבטיחות.

לגבי דרישת חוק אנחנו דיברנו. אני רוצה להראות מה למעשה תפקידה של ועדת הבטיחות, זה עירוב סיבות ונסיבות של תאונות עבודה, לעשות את התפקיד, לעלות על הגורם לתאונה, להוציא את המסקנות, לתת המלצות וליישם את זה בשטח לאחר מכן את ההמלצות.

חיים קובלסקי:

כולל גיהות?

דב דביר:

כולל הכל. אנחנו מדברים פה על תאונות עבודה. עכשיו, מחלת מקצוע,

אם אנחנו מדברים על גיהות, אם אנחנו מגיעים לגיהות, אנחנו יכולים לראות אווירה על גיהות, אנחנו לא יכולים לדעת האם זה יגרום

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: למחלת מקצוע או לא. יש הרבה פולשים לגמלאות כבר שאחרי 5 שנים שהוא כבר בפנסיה ובן אדם נפטר, ז"ל, אבל אתה לא יודע ממה הוא נפטר, או ממחלת מקצוע או שזה מוות טבעי או שזה משהו איך אומרים קרה וזה לא קשור לעבודה.

חיים קובלסקי: למשל יש עכשיו מצב שעשו איגודים, איגודי ערים למים, אתה יודע היום מים זה ... לבד, לא הרשות עוסקת במים, אלא החברות האלה, ובדרך כלל שמים את העובדים האלה במשרדים שנמצאים תחת מגדל המים הרשותי, ואז יש שם איזה 20 – 30 איש שבאים עם רכבים ומטפלים בכל נושא המים בישוב, אבל מצד שני הם לא רואים שעל מגדל המים למעלה יש אנטנה מוסתרת של איזה חברת מוטורולה או מישהו אחר שהיא מייננת, אז האם על זה,

(מדברים ביחד)

חבר: לא מייננת.

דב דביר: אנטנה לא מייננת.

צבי גוטוטר: היא לא מייננת חבר'ה, זה גם כן, זה אלקטרומגנטי,

דב דביר: זה, בדיוק,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: מדברים על היינון הזה בלי להבין בכלל על מה מדובר, תעזוב את זה.

דב דביר: בדיוק, אני לא רוצה, אני לא רופא, אבל אני יכול להגיד לכם שאני שמעתי,

צבי גוטוטר: רק אנקדוטה,

דב דביר: בבקשה, בבקשה.

צבי גוטוטר: אני מבקש רישיון אולי כבר כמה שנים טובות מהמנכ"ל שלפני הקודם, של המוסד לבטיחות וגיהות, ממנחם שוורץ,

דב דביר: מנחם שוורץ.

צבי גוטוטר: חומר על אנטנות סולאריות, והוא נותן לי איזה שני מאמרים ככה שמנים, ואני מנצל טיסה בעבודה לסינגפור בשביל לקרוא את זה בדרך. אני מגיע בליל שבת לבית כנסת בסינגפור, שם מתאספים כל החבר'ה שמגיעים ויש ארוחת ערב, ויושב לידי אחד, מאיפה אתה? אני מ..., מאיפה אתה? אני מתעשיה אווירית, ואז הוא אומר את השם שלו,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: אז אני אומר לו: רגע, יש לי בחדר מאמר על קרינה של אנטנות סלולאריות שהשם שלך כתוב שכתבת מאמר, אז הוא אומר לי: כן, זה אני.

אז אנשים שומעים את המילה קרינה, מערבבים את הכל. אז יש כל מיני סוגים של קרינות, והסכנה מהאנטנות הסלולאריות זה לא כצעקתה.

דב דביר: בדרך כלל כששמים את זה ליד בתי ספר ודברים כאלה ההורים ...

(מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: כן, כי שומעים קרינה, ויש לנו אנשים שנלחמים כל הזמן על,

משה פרנקל, יו"ר: על איכות הסביבה.

צבי גוטוטר: על מה שנקרא איכות הסביבה ואנרגיה, ועל עולם ירוק, ואז כל תוכנית בניה שמוגשת במדינה ישר מתנגדים לה, וכל תוכנית פיתוח, ולפחות אולי נזמין את כולם לחיק הטבע.

דב דביר: אני, אני יכול,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

שלמה קלדרון: סליחה, אני עשיתי ... בתעשייה האווירית, ההבדל בין קרינה מייננת לקרינה אלקטרו מגנטית ואת כל הנזקים וזה, יש מהאלקטרו מגנטית קרינה, לא כצעקתה, בהשוואה לקרינה מייננת.

צבי גוטוטר: קרינה אלקטרו מגנטית נחלשת בפונקציה של מרחק בריבוע,

שלמה קלדרון: נכון,

דב דביר: בדיוק.

צבי גוטוטר: ולכן כשאתה שם אנטנה על גג של בניין של נאמר 6 קומות ובן אדם הולך ברחוב, ההשפעה שלו כבר היא הרבה מתחת לתקן של השפעה ...

(מדברים ביחד)

דב דביר: זה כלום, זה ממש מגרד את האפס.

חבר: בכמה עשרות מטרים זה כן מקרין.

דב דביר: לכן אף אחד לא נמצא כמה עשרות מטרים,

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

לא חשוב,

משה פרנקל, יו"ר:

זה לא מייננת.

צבי גוטוטר:

דב דביר: תראו, אנחנו לא נכנס עכשיו לזה. אני יכול להגיד לכם רק דבר אחד, אני הייתי בהרצאה של פרופסור שדיבר על הקרינה של אותן האנטנות של הסלולאריות, הוא אמר משפט שהוא למעשה יכול ללמד אותנו הרבה, אתם יודעים מה, שאת הקרינה שאתם מדברים בפלאפון אתם מקבלים הרבה יותר מהמכשיר שאתם מדברים איתו, ממה שאתם מקבלים מאנטנה שנמצאת במרחק של 50 או 100 מטר מכם. כי כמה שיותר אנטנות על הגגות פחות קרינה על יד האוזן, זה מה שאמרו.

מכשיר ליד האוזן, הרי זה משדר מיקרוגל,

צבי גוטוטר:

נכון.

דב דביר:

ומכשיר ליד האוזן זה כאילו הכנסתם את הראש לתוך המיקרוגל בבית

צבי גוטוטר:

ולחצתם על הכפתור.

אמת. אמת.

דב דביר:

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: זאת אומרת הבעיה שיש במכשיר ליד האוזן,

דב דביר: מחמם.

צבי גוטוטר: זה שהוא יוצר לכם למעשה רתיחה בתוך המוח. עכשיו, הבעיה היא בעיית מיקרוגל, ולא בעיית קרינה על ידי המיסוך נניח ברנטגן,

חבר: לא, בטח שלא.

(מדברים ביחד)

דב דביר: מייננת זה ...

צבי גוטוטר: למרות ששניהם פוגעים. ולכן באמת המכשיר הסלולארי שאתה מחזיק אותו ככה ליד האוזן הוא הרבה יותר משמעותי מהאנטנה על הגג, אבל מה, מי מוכן להיפרד מזה? אף אחד.

דב דביר: טוב, אנחנו נמשיך, כי זה לא ויכוח, כי היום גם אם ניקח שני מדענים באותו נושא אז גם יש ויכוח קצת, אבל איך אומרים, כמה שפחות לדבר בפלאפון על יד האוזן זה יותר בריא.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: לכן יש גם את הרמקול בזה. מי שיכול לדבר עם הרמקול וזה לא מפריע לו, זה עדיף. עדיף להרחיק את זה, ועדיף להרחיק את זה מהילדים. היום הילדים כבר משתמשים עם הפלאפון יותר ממה שאנחנו משתמשים בפלאפון, אבל מה לעשות?

אבל תראו מה שאני רוצה להראות לכם, אנחנו במפעלים מקדמים ואומרים בואו לא נחכה לתאונה, בואו תבקשו מהעובדים, תדווחו על כמעט ותאונה, כמעט ואירוע, כמעט ונפגע. זה אחד הדברים החשובים, אני יכול למנוע את התאונה לפני, למה אני צריך לחכות לתאונה וללמוד ממנה כדי למנוע תאונה עתידית? אני רוצה למנוע את כל התאונות ולכן אנחנו מדברים על כמעט ותאונה, כמעט ואירוע, כמעט ונפגע, זה דבר מאוד חשוב. פה צריכים לעודד למעשה את העובדים.

אבל פה יש נקודה מאוד מאוד מעניינת, כי אני אומר איזה אדם סביר אוהב לדווח על הטעויות שלו? הלך עשה איזשהו תהליך עבודה והיתה כמעט תאונה, לקח כלי לא תקין, אבל עבד איתו בכל זאת,

חיים קובלסקי: למה רק על הטעויות שלו? על הטעויות של החבר שלו לעבודה,

דב דביר: או טעויות של החבר שלו,

חיים קובלסקי: אז מלשן נקרא לו.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

אז זה נקרא כבר הלשנה, נכון.

חיים קובלסקי:

נו.

דב דביר:

אז לכן אחד התפקידים החשובים של

ועדת הבטיחות, ועדת הבטיחות, שיש

שם נציגי עובדים, לעודד את העובדים לדווח על כמעט ותאונה.

יש היום הרבה ארגונים במדינת ישראל שמדווחים על כמעט ותאונה ועושים תחרות מחלקתית, איזה מחלקה דיווחה יותר כמעט ותאונה, וכמובן נותנים גם פרס לאותה מחלקה, זה על מנת לעודד.

ויש עוד נקודה שרציתי להגיד, וזה מתקשר למעשה להסתדרות, זה מתקשר לועד העובדים, כי במקום עבודה שיש ועד עובדים, בוועדת הבטיחות חייב להיות נציג אחד שהוא מועד העובדים, כך כתוב בחוק.

עכשיו, אם יש נציג מועד העובדים בוועדת הבטיחות וצריכים לדווח על כמעט ותאונת עבודה, אז גם אותו נציג הוא מעודד את העובדים לדווח והוא זה שמהחבר'ה מה שנקרא, הוא זה אחד משלנו. זה לא שהנהלה מכריחה אותי לעשות את זה, החוק דרך אגב גם כן כתוב שכל עובד חייב לדווח על משהו מסוכן, זה כתוב בחוק. אבל מה שכתוב זה דבר אחד, מה שעושים בשטח זה דבר שני, ואני אומר לכם את זה ישירות, זה מה שעושים בשטח,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: ולכן ועדת בטיחות יעילה שמתפקדת במקומות עבודה שיש תרבות ארגונית בנושא בטיחות, גם העובדים הם למעשה רוצים לדווח על כמעט ותאונה, ומצליחים למנוע תאונות בצורה יפה מאוד.

בואו נראה קצת סרטון קצר בשביל הקוריוז, מה זה כמעט ותאונה, שהגברת יצאה לתדלק, אחר כך נכנסה התיישבה שוב על הכיסא, נטענה בחשמל סטטי ומשהיתה פריקה של חשמל סטטי האווירה היתה נפיצה, ואז היה לה אומץ להוציא את זה, לשים על הרצפה ולהסתלק. למעשה לא קרה פה כלום, לא נזק ברכוש, לא בן אדם נפצע, אין פגיעת אדם, אין פגיעה בתהליך העבודה. אבל זה כמעט ותאונה, ולכן, לכתוב כזה דבר, למנוע בעתיד, שבאמת לא יתרחש אסון, אנחנו יכולים, ודבר כזה צריכים לדווח.

נחום אסד: וזה מחשמל סטטי.

דב דביר: בבקשה?

נחום אסד: וזה מחשמל סטטי.

דב דביר: זה לא מחשמל סטטי, חשמל סטטי יזם את הפיצוץ, אבל זה מזה שהיתה

אווירה נפיצה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: היתה התפרקות של חשמל סטטי בתוך אדים של חומרים דליקים.

(חילופי דברים בין החברים)

דב דביר: עכשיו, יש, טוב, שאנחנו, אנחנו כולנו היינו בהרצאות של כיבוי אש, נכון? אנחנו זוכרים את המשולש, נכון? אנחנו צריכים את המקור אנרגיה, את החשמל הסטטי מה שהיה במקרה פה, לאחר מכן אנחנו צריכים את החומר הדליק, החומר הנפיץ, ואם אנחנו מדברים על פיצוץ, חומר נפיץ וחמצן למעשה אויר. היה פה אויר, היה חומר נפיץ, והגיעה אנרגיה שזה החשמל סטטי.

זה אותו דבר כמו שחומר דליק ותמיד אנחנו צריכים את האוויר, כי איך אנחנו מכבים שריפה? מכסים את זה עם שמיכה, נכון? מה אנחנו עושים? חונקים, אנחנו הפרדנו את האוויר מהחומר הדליק ואז האש נכבתה, ולכן הדברים האלה, טוב, זה מקרה, אחד המקרים שזה כמעט ותאונה.

אבל לקחת מקדחה שבתוך התקע של המקדחה יש פין שלישי, שזה הארקה, ולמעשה המקדחה זה בידוד כפול, אז אסור שיהיה פין שלישי של ארקה, מבחינת חוק החשמל, כי בבידוד כפול אין לך הארקה. עכשיו, גם השקע ניזון למעשה ממפסק פחת 30 מיליאמפר נגד זליגה, זה חוק החשמל.

12.3.2013

דב דביר:

הדברים האלה אם אנחנו מגלים שאין לנו במקום עבודה, ועוד לא היתה תאונה או איזשהו אירוע, אנחנו צריכים לטפל בזה. זה נקרא לגלות כמעט ותאונה, לכן עושים סקר מפגעים, עושים סקר סיכונים, כדי לגלות את כל הדברים שאנחנו נמצאים במצב בטוח וטוב.

כמה לוחות חשמל גורמים לנו לשריפות? כי לוח חשמל לא תקני, או לוח חשמל שיש לו עומס יתר, או המגעים שם רופפים, ואז יש התחממות ויש שם איזשהו חומר דליק וזה נדלק ויש לנו כבר שריפה.

הדברים האלה מאוד חשוב שאנשי בטיחות, נאמני בטיחות במקומות עבודה שעושים את הסקר מפגעים, סיור יומי או חודשי או שבועי, מדווחים ומטפלים בזה. ככה למעשה בונים בטיחות.

יש עוד דבר של ועדת הבטיחות שהיא צריכה לעמוד על תנאי בטיחות וגיהות, וגם להמליץ ולקבוע כללי בטיחות. למה אנחנו צריכים כללי התנהגות של בני אדם במקום עבודה? כי אין מקום סטרילי שאין בו שום סיכון, יש סיכונים קבילים, יש סיכונים שאנחנו חיים איתם, אבל הסיכון קיים, ולכן גם התנהגות של בני אדם יכולה למנוע תאונה. אני לא יכול לעשות שטח סטרילי לגמרי.

ולכן ממונה בטיחות כאשר עושה ניהול סיכונים, סקר סיכונים, וכותב את הממצאים וההמלצות לביצוע,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: ועדת הבטיחות עושה מעקב לאחר יישום ההמלצות, כי ממונה בטיחות, כי איש מקצוע נתן מועדים לביצוע, ומי אחרי לבצע את זה ומי עושה מעקב.

ועדת הבטיחות כאשר היא יושבת, עושה מעקב לאחר יישום ההמלצות, יש נציגי עובדים, יש נציגי הנהלה, אם זה לא נקטו צעד ולא שמעו להמלצה, אז מישו צריך לתת פה את הדין, וזה המקום, יש הנהלה ויש העובדים, ואז פותרים את הבעיה. זה נקרא ועדה יעילה ועדה שמתפקדת, יש לה תפקידים.

התפקיד השלישי למעשה יש לנו נאמני בטיחות בשטח, נאמני בטיחות בשטח פועלים עם ועדת הבטיחות. ועדת הבטיחות מכוונת את פעילותם של אותם הנאמנים שהם נמצאים בשטח עם העובדים, ונאמני בטיחות גם פונים לוועדת הבטיחות, אבל פה יש נקודה מאוד מאוד חשובה – אם ועדת הבטיחות רוצה שנאמן בטיחות יבצע סקר סיכונים וזה ייקח כדוגמה שעתיים, אז לא יתכן שועדת הבטיחות תגיד לעובד לך תעשה את העבודה, אלא ועדת בטיחות תבקש את זה דרך המנהל הישיר של אותו עובד, כי מבחינת המבנה הארגוני המנהל של אותו עובד זה המנהל הישיר שלו.

כי ברגע שהוא בא למנהל הישיר ואומר אני ביקשו ממני לעשות, הוא יגיד לו, מה הוא יגיד המנהל הישיר? אני אגיד לך מה לעשות, ואתה תעשה מה שאני אגיד לך ולא מה שהם אומרים.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: ולכן פה יש שיתוף פעולה כאשר אנחנו מדברים למנהלים יש אחריות בנושא בטיחות, מאוד חשוב שועדת הבטיחות תהיה בקשר עם המנהלים, ואז גם העובד לא נמצא בין הפטיש לסדן, אלא הוא יודע שזה רוצה הארגון והוא פועל למען הארגון, כמובן כאשר המנהל הישיר גם יודע מה הוא עושה. הדבר הזה מאוד מאוד חשוב, ופה שוב הפעילות של ועדת הבטיחות.

אני רוצה פשוט שתבינו, ועדת בטיחות זה לא סתם צוות, זה לא צוות התנגחות בין ההנהלה לעובדים על המשכורת או על עוד דברים, מה שזה פן אחר לגמרי, גם זה צריך, אבל אנחנו לא מדברים על זה, אנחנו מדברים פה נטו בטיחות וגיהות לעובדים, וזה דבר מאוד מאוד חשוב.

וכמובן התפקיד האחרון זה להתלוות אל מפקח עבודה, מה שדיברתי מקודם, הרי כמה פעמים בשנה יבקר מפקח עבודה במקום עבודה?

שלמה קלדרון: פעם בשנה אולי.

דב דביר: פעם בשנה? אולי הוא יבקר פעם בעשר שנים.

שלמה קלדרון: אולי, אולי, אמרנו אולי.

יצחק בנימין: מטעם משרד התמ"ת.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

בוודאי, אגף הפיקוח. גם שם אין לנו ריבוי של כוח אדם, ולכן מפקחי עבודה, דרך אגב החוק של נאמני בטיחות מעל 50 עובדים חייב להיות בכל מקום מעל 50 עובדים, יצא ב- 1996.

עד 1996 כל מקום עבודה שעבדו בו מעל 500 עובדים היה צריך להיות ממונה בטיחות, ובתעשייה, בתעשיית מתכת, בתעשייה מסוכנת, כימיה, שם היה צריך להיות ממונה בטיחות מעל 150 עובדים, וכאשר אמרו שלא יתכן שבמקומות עבודה אין עין מקצועית מבחינת הבטיחות, ואז שינו את החוק והוציאו תקנה, למעשה שר התמ"ת הוציא את התקנה וחתם שכל מקום מעל 50 עובדים, שמוגדר כמפעל, חייב להיות ממונה בטיחות בתוך המפעל. זה יכול להיות איש מן המניין, וזה יכול להיות גם פרילנסר שיתן שרותי בטיחות.

היום מינימום שרותי בטיחות בחודש זה 32 שעות. 32 שעות. זאת אומרת אם אני מחלק את זה ל- 8 שעות עבודה, נחלק את זה ל- 8, אז אנחנו מגיעים פה למעשה שכל שבוע יש ביקור של ממונה בטיחות. זה דבר חשוב מאוד.

אם ניקח מלונות, שם אין סיכונים כמו במפעל, כמו בתעשייה אורית, תעשייה צבאית או מפעל לטנקים, אז שם יכול להיות ממונה בטיחות יגיע פעם בשבוע, אבל במקום פועלת גם ועדת בטיחות, במקום יש גם נאמני בטיחות, ויש עבודה יומיומית ויש מנהלים.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: ולכן כך זה שיפר את המצב, ולמעשה יש גם התקדמות והורדה של גם הרוגים והורדה גם של מספר נפגעים במהלך השנה. אבל להגיד שאנחנו מרוצים מזה? לא. אנחנו רוצים, איך אומרים? החזון, תמיד אומרים החזון זה אפס תאונות, נכון? אבל החזון, אנחנו אומרים את זה, רוצים להגיע, יש כאלה שאומרים אין כזה דבר אפס תאונות. נכון, יש כוח עליון, אבל מה שתלוי בגורם האנושי אנחנו צריכים לעשות את המיטב ואת המירב.

רפי אליאסי: אפס תאונות זה לא החזון, זה החלום. החזון זה מודעות.

דב דביר: לא, החזון, דרך אגב יש כאלה שאומרים חזון זה גם חלום, אבל

חלום טוב למה לא?

יצחק בנימין: חזון זה חלום?

נחום אסד: יש פה מישהו שיתרגם את זה אחרת.

חיים קובלסקי: חזון גם גורם לתאונות דרך אגב.

דב דביר: מה?

חיים קובלסקי: החזון גם גורם לפעמים לתאונות.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: אה-אה, יש בזה, בנושא הזה יש עוד כמה דברים, אבל זה אנחנו לא,

נחום אסד: לא ניגע.

דב דביר: לא ניגע בזה. או.קי., זה, אני לא סתם שמתתי את השקף של ועדות הבטיחות, מה תפקידה של ועדת הבטיחות, כי זה דבר מאוד מאוד חשוב להבין את זה.

משה פרנקל, יו"ר: שאנחנו נפגוש אותן בהמשך.

דב דביר: אם אני נכנס קצת טיפה מה זה סיכון, אנחנו אומרים סיכון זה מצב לא בטוח, אבל זה סיכון שאני חייב לחיות איתו. לעבור תהליך במפעל כימי, שיש תהליכים כימיים, אני חייב לעבוד עם חומר כימי, ולעבוד עם חומר כימי זה סיכון, אבל אני יכול למזער אותו. סיכון חייבים למזער עד כמה שאפשר.

אם יש רעש מזיק, זה סיכון. כמה אני יכול להוריד את הרעש? אם אני יכול לעשות קירות אקוסטיים? אני יכול לעשות תיקרה אקוסטית, אני יכול להוציא את גורם הרעש לחצר, מחוץ לאולם הייצור, אני עושה כל צעד כדי להקטין את הסיכון, אבל עדיין הסיכון ישאר,

12.3.2013

דב דביר:

אז יהיה רעש בחוץ, אבל שם הוא לא יפגע באנשים כי האנשים עובדים בתוך האולם. אני מקטין את הסיכון. אבל כאשר אני מדבר על המפגע, אנחנו יודעים שמפגע זה רשלנות, זה רשלנות פושעת, זה מפגע.

בואו נסתכל סיכון, לרדת במדרגות זה סיכון? סיכון, אבל אנחנו צריכים לבקר את עצמנו איך אנחנו יורדים. למה אנחנו תמיד אומרים כשנותנים את המפתחות לילד או לילדה, אומרים תזהר? או כל פעם שנותנים מפתח, כמה פעמים בדרך אומרים תזהר או תזהרי? למה? ואז מה אומר הילד בחזרה? שמעתי. נכון? אבל אנחנו אומרים את זה, כי זה אנחנו רוצים ש-, כי זה סיכון. אבל לא לנסוע? ללכת ברגל זה לא סיכון? זה גם סיכון.

זה כמו שפעם אמרתי לעלות במדרגות זה סיכון, אז הוא אומר אני לא עולה במדרגות, אני עולה במעלית. ובמעלית זה לא סיכון? השאלה איפה הסיכון הוא יותר קטן, ואם הסיכון קביל שאני יכול לחיות איתו?

אם אנחנו מסתכלים פה, שוב, דרך סרטון אפשר להבין את זה, (מקרינים סרט). דרך אגב, אם אני אנתח פה את המצב הזה ואני אעשה את זה באיטיות, אבל אין עכשיו זמן, אנחנו רואים את הבן אדם שמתחיל לרדת במדרגות מסוג זה הוא צריך קודם כל להאחז במעקה, הוא גם מחזיק איזשהו תיק, זאת אומרת הוא צריך לחשוב שהמדרגות זה לא כל כך בטוח לרדת, אז פה צריכים להאחז במעקה, מה הוא עושה דבר ראשון? הוא מוריד את הרגל,

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013****דב דביר:**

ברגע שהוא הוריד את הרגל הוא כבר
איבד את השיווי משקל, ואחר כך הוא

חיפש את המעקה ולא הצליח.

דרך אגב לרדת במדרגות ישרות זה אותו דבר, זה גם סיכון. היום לפי תקני הבניה, אם המדרגות יותר מדי ברוחב יש מעקה באמצע, בכל בניה ציבורית אנחנו יכולים לראות את הדברים האלה. זה גם כן זה חשיבה של בטיחות.

ואם אנחנו מדברים על מפגע, זה אמרתי זה למעשה מחדל וזה רשלנות פושעת, זה מה שאני אומר. שקע תלוש מהקיר לא צריך להיות.

חבר:**פשע.****דב דביר:**

זה פשע, כי פה יכול מישהו
להתחשמל, זה צריכים לטפל במייד, ולא צריכים להגיד אין מה לעשות, ככה זה. אין ככה זה.

ואם אני נכנס לאתר בניה ואני רואה שהעובדים בלי כובע מגן, בלי נעלי בטיחות, זה מפגע, זה לא סיכון. סיכון זה להיות באתר בניה, אבל ההתנהגות של העובדים זה מפגע, ופה צריכים לטפל בזה.

לקבל חומר כימי לתהליך כימי במפעל, בלי גיליון בטיחות שזה נקרא MSDS אם זה באנגלית, מי שמכיר את זה, לכל חומר מסוכן יש גיליון בטיחות, ובלי גיליון בטיחות קבלת חומר כימי זה עבירה על החוק,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: כי יש תקנה, גם מי שמוכר לנו את החומר וגם מי שמקבל את החומר, וזה מפגע, זה לא סיכון. אבל חומר כימי זה סיכון. ולכן להבהיר את שני הדברים האלה זה דבר מאוד מאוד חשוב.

אני רוצה, אם אתם תתנו לי עוד קצת זמן,

נחום אסד: ניתן לך, רק יש לי שאלה,

דב דביר: כן,

נחום אסד: לפני שאתה עובר לנושא של נהלים, מצגת ונהלים. איפה, ולא שומעים את זה הרבה, איפה כל נושא הבטיחות לאו דווקא במפעלים ובמקומות שיש בהם סיכונים גבוהים, כמו למשל במשרדים, משרדי ממשלה, בכלל מרבית העובדים במדינת ישראל, אם לא חלק נכבד מהם, נמצאים במשרדים, לא במפעל.

דב דביר: אני אתן לך,

נחום אסד: מאה אלף איש כאלה נמצאים,

(חילופי דברים בין החברים)

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: ... במפעל היא הרבה יותר רחבה והיא כוללת את זה.

נחום אסד: כן?

צבי גוטוטר: כן.

נחום אסד: אבל אתה יודע לפי מה ששמעתי עכשיו ומה שראיתי וגם ההרצאות שהייתי, הם מדברים יותר על הפיזי, על הקשה, על המסוכן,

(חילופי דברים בין החברים)

דב דביר: לא, לא, אני אגיד לך, אני כיוונתי את עצמי, הכיוון שלי היה יותר למפעלים ולמה, אני אסביר לכם למה, כי אני הבנתי שאתם מבקרים במפעלים,

חבר: עוד לא.

דב דביר: המטרה תהיה שאתם תגיעו,

נחום אסד: אבל כרגע הם מבקרים במשרדים פה, הם עכשיו פה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: יופי, אנחנו עושים גם, אנחנו נותנים גם שרותי משרדים, אין בעיה.

משה פרנקל, יו"ר: בטח.

דב דביר: במשרדים יש לנו סיכוני אש, יש סיכוני חשמל, יש דרכי מילוט,

חבר: קרינה מהמסכים.

דב דביר: זה כמו שדיברנו על קרינה אלקטרו-מגנטית, יש לוחות חשמל,

חיים קובלסקי: רוב החבר'ה פה באים ממקומות שיש עובדים בדברים אחרים, לא רק משרדים.

דב דביר: בסדר. יש גם. אנחנו נותנים גם כן, עשינו עכשיו קורס במשרדי ראש הממשלה, שיש כל מיני משרדים ועם כל מיני סיכונים, ושם קיימנו גם קורסים.

חבר: שם זה יותר סיכון להגיע לשם, זה משהו אחר.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: עשינו גם קורסים בבתי כלא, בבתי סוהר, יש שם, בבתי סוהר יש לנו גם כן את אזור התעשייה לאסירים, אבל יש גם אגפים איפה שהם יושבים בתאים, שם גם יש סיכונים.

שלמה קלדרון: פתחי מילוט למשל.

דב דביר: הכל, הכל. יש בבתי מעצר אנחנו עשינו סיורים, עשינו גם כן תמכנו במשטרת ישראל בתחנות המשטרה בפעילות שלהם.

המוסד לבטיחות ולגיהות נותן שרות מי שפונה אלינו, אנחנו רב תחומי. אבל היה עד 1993 נדמה לי, כי אני עוד לא הייתי במוסד, אני למוסד הגעתי, למוסד לבטיחות, הגעתי ב- 1994.

עד '93 אנחנו גם טיפלנו במוסדות חינוך, בגני ילדים ובבתי ספר, היה לנו צוות שהיינו עושים כל התחלת שנת לימודים העובדים שלנו, המדריכים היו עושים סיור בבתי ספר, מוציאים דו"ח, מעבירים את זה לפקחים, והפקחים היו מסתכלים מה תיקנו ומה לא תיקנו, ואז היו נותנים אישור לפתיחת בית ספר או לא פתיחה. היום למעשה מ- '93 היה מכרז והמוסד לבטיחות ולגיהות לא זכה במכרז. אנחנו למעשה גם לא השתתפנו עד כמה שידוע לי.

משה פרנקל, יו"ר: היום יש בכל עירייה, בכל עיר.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

- דב דביר: בכל עיר יש, נכון, נכון.
- משה פרנקל, יו"ר: יש אחראים על נושא של בטיחות.
- דב דביר: יש קצין בטיחות שמרכז את זה.
- צבי גוטוטר: בואו נעשה בזה רגע איזשהו סדר,
- דב דביר: כן,
- צבי גוטוטר: אתה יודע מה תשב רגע כי ה-,
- דב דביר: אין בעיה.
- צבי גוטוטר: תראו, קודם כל כמו שנאמר פה המוסד לבטיחות ולגיהות הוקם עפ"י חוק, במסגרת חוק הפיקוח על העבודה, ששם יש גם את כל הנושא הזה של המפקח על העבודה ואת ההקמה של המוסד. מי שקצת בקיא אז אם ניקח את החוק של הביטוח הלאומי אז יראה שזה נעשה באותה תקופה ובאותה מתכונת, כלומר הביטוח הלאומי יש לו מועצה שיש בה נציגים להסתדרות, לתעשיינים ולמדינה, אותו דבר המוסד לבטיחות וגיהות, הכל בנוי במתכונת דומה ברוח התקופה.
- המוסד לבטיחות וגיהות שתפקידו הוצג פה למעשה להיות בפן ההדרכת, אפשר לכנות את זה ככה, לבוא למקום העבודה מהצד

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013**

צבי גוטוטר: החיובי של העניין, בעוד שפיקוח העבודה בא על תקן של השוטר, שזה הבדל מהותי בנכונות של שיתוף הפעולה.

המוסד מתקצב על ידי, למעשה עיקר תקציבו זה דרך ביטוח לאומי, שזה הנתח העיקרי של התקציב. יש עוד חלק, יש בביטוח לאומי מה שנקרא ועדת נפגעי עבודה, יש קרן שקוראים לה קרן מנוף, שהיא קרן שמיועדת למימון פעילויות ופרויקטים,

משה פרנקל, יו"ר: בהרצאה הקודמת הם שמעו את זה.

צבי גוטוטר: לקידום בטיחות. אז למעשה הרוב המרכזי שמגיע לקרן מעוף עם הוצאות לפרויקטים זה המוסד לבטיחות וגיהות, ככה למעשה התקציב שלו מתרחב.

יש פה לדוגמה, יש מה שנקרא היתה תוכנית הדרכה לניהול עצמי של הבטיחות,

דב דביר: מנע,

צבי גוטוטר: מה שנקרא מנע, אז זה לדוגמה דבר שכל התקציב שלו הגיע בשנים

הראשונות שלו מקרן מנוף.

ישיבת ועדת בטיחות**12.3.2013**

צבי גוטוטר: המקור השלישי זה פעילויות הדרכתיות שעושים תמורת תשלום, כמו לדוגמה מישהו שרוצה להיות ממונה בטיחות ובא לעשות את הקורס בצורה עצמאית ומשלם בשביל הקורס. זה המקורות התקציביים של הגוף.

עקרונית הגוף הוא עצמאי, אבל בגלל מבנה החוק ואיך זה נקבע, אז למעשה במנהלת של המוסד יש נציג הסתדרות, נציג תעשיינים ושני נציגי תמ"ת.

דב דביר: שזה הממשלה.

צבי גוטוטר: שזה למעשה המשרד האחראי הוא משרד התמ"ת. תחומי העיסוק הם נאמר הרבה מעבר למה שהיה פה. יש מרכז מידע שהוא מקום, כל מי שרוצה יכול לפנות בטלפון לבקש – יש לי בעיה עם איזה חומר, עם איזה משהו, איך לנהוג? אז אם יש להם מתחת ליד, יתנו לו, ואם לא אז יחפשו ויתנו לו. הם מטפלים בזה.

במסגרת מה שנאמר פה לפני רגע, קדחת ההפרדה, אז ניסו לפני כמה שנים הממשלה לצאת למכרז על ניהול מרכז מוקד מידע, איזה חברה זכתה במוקד מידע הזה, ועכשיו סוף סוף הבינו שזה לא במקום וזה נסגר.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: המוסד לאורך כל השנים המשיך לטפח את העסק בלי שום קשר לזה שהממשלה ניסתה לפתוח את זה לתחרות במגזר הפרטי. זה לא סתם שנאמר פה שב-94' יצא איזה נתח של המוסדות חינוך יצא החוצה, ומי שמכיר את נושא ההפרטה יודע ש-93' – 94' זה היה הפיק הגדול של אידיאולוגיית ההפרטה במדינת ישראל.

עכשיו, הרבה פעמים קורה שממוני בטיחות לא יודעים לעשות את האבחנה מה מסגרת האחריות שלהם. יש לדוגמה גוף שקוראים לו הארגון הממונים על הבטיחות בשלטון המקומי, שהם באמת ממונים על הבטיחות בתוקף חוק הפיקוח על העבודה, ולמעשה האחריות שלהם היא אחריות כלפי עובדי הרשות המקומית.

עכשיו מה שקרה זה הטילו עליהם במשך השנים משימות שהן למעשה בטיחות האזרחים נקרא לזה,

נחום אסד: שלא בסמכות.

צבי גוטוטר: שזה בעצם לא המשימות שלהם, אבל לא היה מי שיעשה את זה.

נחום אסד: והסמכות?

צבי גוטוטר: זה לא בסמכות. אני אתן לך דוגמה עכשיו, קח בית ספר, אולם ספורט,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: ואני לא סתם נותן את הדוגמה, בית ספר, אולם ספורט,

חבר: יש כאן בעיה,

צבי גוטוטר: שניה. בית ספר, אולם ספורט, מי אחראי על בניית האולם כמו שצריך ושהוא יהיה בטיחותי וכן הלאה? אז כל מי שקצת מתמצא פה יגיד מהנדס העיר והצוות של הפיקוח על הבניה.

עכשיו, הלכה עיריית באר-שבע לצורך העניין, ונתנה, ואמרה למפקח הזה, לממונה על הבטיחות שאמרתי לפני רגע, הוא ממונה על עובדי העירייה בעצם, שילך להגיד אם זה בסדר, עכשיו הוא אמר שזה בסדר. כשנפלה התיקרה ונפגעו ילדים וחיפשו אשמים, אז הוא זה שיצא אשם בסוף.

עכשיו, אם הוא כשהיו אומרים לו לך אתה לבית ספר שם תסתכל, היה אומר: רבותי, זה לא המגרש שלי, זה לא המגרש שלי. עכשיו תוצאה מדברים שהתגלגלו זה נהיה נאמר מכוח פסקי דין המגרש של החבר'ה האלה שלמעשה אין שום כיסוי חוקי לפעילות שלהם בקטע הזה.

עכשיו צריך להבין שניקח נניח עיר כמו תל-אביב, שאם אתה מכניס לתוך הגדרת הבטיחות שלה לוודא שבכל גן שעשועים בכל שכונה, כל מתקן יהיה בטיחותי,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: ובכל נאמר מועדון שהוא מועדון עירוני אף אחד שעולה למעלה לא יחליק במדרגות, אז אתם צריכים להבין איזה אחריות נופלת פה על החבר'ה האלה, ובחלק מהמקרים בלי הכשרה מתאימה ובלי בכלל למעשה אין שום מקום באמת חוקי שמטיל עליהם את זה, רק ביהמ"ש זרק עליהם את זה.

משה פרנקל, יו"ר: ואף חברת ביטוח לא רוצה לבטח.

צבי גוטוטר: אז זה צריך להבין שהעסק הזה הוא מורכב מאוד.

מאיר בן הרוש: צבי, רק שניה,

דב דביר: ברור שהוא מורכב.

מאיר בן הרוש: אני הקשבת, אבל חסר לי פה חלק אחד בכל ההרצאה הזאת, זה החלק המשפטי, ואני אסביר למה. אני בין אלה שאולי בשנים האחרונות, אני מדבר על 32 שנה שרות ... לא התייחסתי כמעט לנושא של הבטיחות, אבל נחשפתי לפני שנתיים לאירוע שאני נמצא בצבא, בא מפקד היחידה והחליט, הוציאו טופס לכל עובדי הסדנא אצלי, שכל עובד יחתום על תצהיר שהוא היה בשיחת בטיחות והוא ימלא בהקפדה מלאה את כל מה שנאמר ומה ש... בטופס, אני ככלל הודעתי לעובדים אף אחד לא חותם על שום טופס, מתנגד לטופס,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מאיר בן הרוש: והוצאתי לו מסמך שאני מתנגד בכל טופס ואף אחד לא יחתום על זה. קיבלתי טלפון מאיזה סגן אלוף שהוא ראש ענף בטיחות באת"ל (?), הוא אומר לי תשמע זה הנחיות שלי, אמרתי לו הנחיות שלך, ואז הלכתי והוצאתי את כל החומר גם מהתמ"ת, עברתי על כל החוק, הוצאתי מהאינטרנט את החוק. לא מצאתי בשום מקום בחוק, זה היה ויכוח מאוד קשה ופילוסופי, ובסוף הם ירדו מזה, הוכחתי לו לאורך כל החוק שאין מקום שכתוב שעובד חייב לחתום,

חבר: גם לא תמצא.

מאיר בן הרוש: גם לא תמצא. כתוב שם שהמעסיק צריך לעשות במשך חצי שנה הרצאה, והסיכום בסוף שהיה, ככה כתוב, ובסוף הסיכום היה שהם ירשמו את שמות האנשים שהיו באותו זה.

עכשיו משפטית, למה אני אומר משפטית? אני לא מצאתי בשום מקום משפטית איך אפשר להגן על העובד, וכשאתה נותן פה הרצאה על בטיחות זה בסדר, זה דבר שהוא חשוב מאוד, איפה העובד מוגן אם הוא נהג סמי-טריילר ונוהג עם סנדלים והוא שבר את הקרסול, האם הוא צריך לנהוג עם סנדלים או עם נעליים? אתה יכול להגיד לי: תשמע, הוא צריך נעליים, אבל אני חושב שסנדלים בקיץ זה לא מזיע. הוא לא עבד עם כפפות. לכן גם בכל מקום עבודה מסודר שנתנו שם הנחיה איך עובדים, בטח בצבא יש גם הנחיות, אבל אף אחד לא יודע מהקצינים את ההנחיות. הם עובדים על איזה דף שמישהו כתב להם,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מאיר בן הרוש: אז הם מקריאים מהדף, בסדר? הם לא נותנים סקירה כמו שאתה נותן. השאלה משפטית איך אנחנו מגנים על העובדים? זו השאלה שלי שנתקלתי עם זה.

דב דביר: אם תתנו לי עוד רבע שעה,

נחום אסד: יש לך.

דב דביר: אם תתנו לי עוד רבע שעה אני אתן לכם תשובה מדויקת לגבי הציוד מגן אישי, לגבי הסנדלים, לגבי הנעליים, ואיפה זה כתוב ואיך זה כתוב ואיך זה מגן על העובד, או.קי.?

חבר: איפה ההגנה המשפטית של ...

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

דב דביר: הגנה משפטית יש לא רק על העובד,

נחום אסד: בבקשה.

דב דביר: הגנה משפטית יש גם על העובד, גם על המנהל, גם על כל אדם שעובד

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: ולא משנה מה תפקידו. רק יש דבר אחד, אני לא עורך דין ולא משפטן, אבל אני יכול להגיד לך אני שמעתי הרבה ... ויש לי גם חברים ואנחנו ביחד עובדים. אחד המשפטים ואחד המפתח שאתה כמנהל או אתה כעובד או אתה ככל בעל תפקיד, לא משנה מה, שאתה יכול לצאת זכאי אם אתה נאשם, לאחר מכן אתה יכול לצאת זכאי, אם אתה יכול להביא ולהראות לשופט שאתה נקטת צעד סביר למניעת האירוע, למניעת התאונה, נקטת צעד סביר, והשופט השתכנע שבאמת מה שעשית מעבר לזה כבר אין אדם שיכול לעשות, ולא צריכים לעשות הרבה,

מאיר בן הרוש: לא,

דב דביר: צריכים לעשות בבטיחות, שניה, שניה,

מאיר בן הרוש: לא, יש לי בעיה, אני אגיד לך למה,

דב דביר: שניה, לא, אין לך בעיה,

מאיר בן הרוש: תן לי אני אסביר לך גם למה,

דב דביר: אין לך בעיה,

מאיר בן הרוש: יש לי בעיה, תראה,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

לא,

מאיר בן הרוש:

יש לי עובדים שרמת התאונות עבודה שלהם כל כך ארוכות של חודשים שהם לא באים לעבודה, למה? אני לוקח מוביל טנקים, עכשיו המוביל טנקים הוא גבוה מאוד, המדרגות נמצאות בצורה כזאת, תקשיב, ככה, הם לא עומדים ככה,

דב דביר:

מכיר.

יאיר בן הרוש:

הם צריכים לעלות כל הזמן 4 - 5 מדרגות,

דב דביר:

מכיר.

מאיר בן הרוש:

עכשיו הוא עולה ויורד, כל התאונות, כולל אני, שקרה לי בעבר, היום אני מנהל את כל המערך הזה, כולם מחליקים ונתלים בהגה, ותופסים בהגה ויורדים, ולכולם יש קרעים עכשיו בכתפיים, יש לי עוד שניים עכשיו שנפצעו לי, וכולם, ואין לי תשובות.

עכשיו, בא ביטוח לאומי אומר לך: תשמע, אתה לא נזהרת, זה התרשלות. אתה שתעלה 18 פעם ביום לעלות ולקשור ולחזור, גם מתוך העייפות שאתה עובד ימים אתה כבר לא שם לב. אז יש בעיה, עכשיו מי האשם, זה שייצר את הרכב? עם זה שאני לא בסדר,

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: לא מאשים אף אחד, אבל כבר הגענו פה למסקנה אחת,

מאיר בן הרוש: שמה?

דב דביר: שעם סנדלים הוא לא יהיה.

מאיר בן הרוש: בסדר, אין בעיה, אבל,

דב דביר: זה קודם כל, זה קודם כל.

מאיר בן הרוש: הסכמתי. הסכמתי.

דב דביר: לא, זה אתה מסכים איתי?

מאיר בן הרוש: אבל איך אני מתמודד עם הזה שאתה רשולן?

דב דביר: מבחינה תקנית הנהג של המוביל לא ילך עם סנדלים.

מאיר בן הרוש: זה בסדר.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: אבל, אבל תקשיב, כל עובד במקצוע שהוא עובד, בכל מקצוע יש סיכונים, יש יותר סיכונים, יש פחות סיכונים. עכשיו, נכון, אני מכיר גם מובילי טנקים, משה פרנקל יודע, אנחנו גם העמסנו וגם הורדנו ועשינו והתעסקנו עם זה,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

נחום אסד: מה זה משנה לנהג, למוביל? אם המוביל מוביל כזה נגמ"ש או כזה טנק, הוא עולה את אותן מדרגות ויורד אותן מדרגות, מה זה משפיע?

דב דביר: אותן המדרגות.

(מדברים ביחד)

חבר: לא, לא, זה לא אותו משקל.

(חילופי דברים בין החברים)

נחום אסד: למה הוא שם את זה על הכתפיים?

חבר: זה לא אותו משקל.

(חילופי דברים בין החברים)

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

הוא מבין אותי שיש בעיה.

מאיר בן הרוש:

(חילופי דברים בין החברים)

תראה גם לטנקיסט לרדת מהטנק וגם
לעלות אל הטנק אתה לא תשים לו

דב דביר:

סולם.

נכון.

מאיר בן הרוש:

נכון?

דב דביר:

הטנקיסטים מחליקים עד ש...
הגרגרים האלה, הם יוצאים והם

מאיר בן הרוש:

מחליקים,

יש סיכון.

דב דביר:

חברי ורעי לוועדה שאל שאלה,

רפי אליאסי:

כן.

דב דביר:

הוא לא שאל לגבי סנדלים או נעליים,

רפי אליאסי:

טוב, בסדר.

דב דביר:

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

רפי אליאסי: השאלה הראשונה שהוא שאל – איך אנחנו דואגים שאותו מעביד לא יחתים את העובד על משהו שהוא לא אמור להחתים אותו?

דב דביר: אמרתי לא צריכים להחתים.

רפי אליאסי: אמרת, אנחנו צריכים לדעת מה לעשות עם האמירה שלך.

דב דביר: אני אגיד לך מה צריך לעשות,

רפי אליאסי: הניסיון שלו. רגע, רגע, זו שאלה אחת,

מאיר בן הרוש: אני לא קיבלתי חו"ד משפטית ל... כהן שפסק,

(מדברים ביחד)

רפי אליאסי: במסגרת הלמידה,

מאיר בן הרוש: לא לחתום בשום פנים ואופן.

חבר: ברור, קודם כל לא חותמים.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חבר: על הצהרה שהיית ב-,מאיר בן הרוש: ...

(מדברים ביחד)

רפי אליאסי: הנקודה השניה,דב דביר: אני שומע.רפי אליאסי: אנחנו צריכים לקבל פה,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חבר: את זה אנחנו צריכים לפרסם.

(חילופי דברים בין החברים)

מאיר בן הרוש: זה כיסוי תחת לאותו ...

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

חבר: לא, זה לא כיסוי תחת, זה לא כיסוי תחת.

מאיר בן הרוש: יבוא היום אצלי יבוא לך מפקד צמ"ה יגיד תשמע אני עבדתי, הנה הוא חתם פה, אפילו שהוא לא היה, אתה חתמת,

דב דביר: זה לא כיסוי.

מאיר בן הרוש: למה לא?

דב דביר: זה לא קביל בבימ"ש.

מאיר בן הרוש: אבל הוא אומר שבשבילו זה מאוד הגיוני.

דב דביר: לא, לא, לא, זה הגיוני ...

(חילופי דברים בין החברים)

נחום אסד: צביקה, הוא התכוון רק לדו"ח נוכחות.

דב דביר: איך קוראים לו?

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

נחום אסד:

מאיר.

(חילופי דברים בין החברים)

צבי גוטוטר:

תעשה אבחנה בין שני דברים, בין נוכחות לבין לימוד. בין האחריות נאמר לאירוע בטיחותי אם הוא קורה לבין החובה של המעסיק לבצע הדרכות.

עכשיו, המעסיק שלו אומר ככה, אני משקיע ואני עושה את ההדרכות, ואני רוצה שכל עובד שישנו בהדרכה, שיהיה רשום שהוא היה בהדרכה,

מאיר בן הרוש:

רשום כן, אבל לא לחתום.

צבי גוטוטר:

לא, שהוא יחתום שהוא היה בהדרכה.

מאיר בן הרוש:

לא, אני לא חותם,

צבי גוטוטר:

אין לי בעיה עם זה.

מאיר בן הרוש:

לא נכון, זה טעות, הוא רושם וחותם.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

נחום אסד:

חבר'ה, חבר'ה, חבר'ה,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

דב דביר: מאיר, מאיר, אני אתן לך תשובה. אנחנו מלמדים וממליצים בחום, אני תמיד אומר, בחום, אני ממליץ למעסיק להחתיים את העובד, אבל זה המלצה. אני אומר אם העובד לא רוצה לחתום אל תלחץ עליו, שלא יחתום, אבל אתה כמעסיק, כתוב בתקנה של מסירת מידע לפי חוק ארגון הפיקוח על העבודה, כתוב שאתה נתת הדרכה לעובד, תוודא שהעובד הבין את ההדרכה,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חבר: זה הסעיף שבעצם נותן את התשובה.

דב דביר: שניה, שניה, שניה, שניה,

(מדברים ביחד)

מאיר בן הרוש: ...

דב דביר: מה שעוד חשוב,

נחום אסד: מאיר, מאיר, תן לו לענות לך.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: מה שעוד חשוב, מה שעוד חשוב, תוודא, אבל כתוב גם לפי התקנה של מסירת מידע, לפי אותו חוק לארגון הפיקוח על העבודה, כתוב שאתה חייב כמעסיק לנהל פנקס הדרכה. בפנקס ההדרכה מה כתוב: שם המשתתף בהרצאה, משך ההרצאה, נושא ההרצאה, מי נתן את ההרצאה, חתימה של המרצה, מי היה המרצה, ולא כתוב שהעובד צריך לחתום.

מאיר בן הרוש: זה בסדר.

דב דביר: זהו, זה הכל. עכשיו, איך אתה מוודא שהעובד הבין את ההדרכה? אני עושה

מבחן אמריקאי,

מאיר בן הרוש: או.קי. זה אין בעיה.

דב דביר: אני מזהה את העובדים, ואותו עובד שהוא עונה לי על 3 – 4 שאלות, הוא גם כותב פה את השם שלו, זה מספיק ההוכחה גם בביהמ"ש שהעובד היה בהרצאה.

מאיר בן הרוש: זה תרגיל יפה.

נחום אסד: מאיר, שים לב, נותנים להם הרצאה, הם באים בחינם.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: שים לב, זה גם לא תרגיל, זה לא תרגיל.

מאיר בן הרוש: אני אגיד לך משהו, צבי, יש לי שאלה אליך, תגיד לי אתה,

(מדברים ביחד)

מאיר בן הרוש: רק שאלה, שאלה,

חבר: מאיר, מאיר, איפה אתה עובד?

מאיר בן הרוש: ... בצה"ל. יש לי שאלה,

חבר: חמסה עליו.

מאיר בן הרוש: היום, היום כל המעסיקים במוסדות הממשלה עובדים לפי גרפים, תקשיב טוב, עושה גרף של בטיחות כמו תאונות דרכים, גרפים. הגעתי למצב שהגיעו המון תלונות, שהמפקדים בשטח מה עושים? אתן דוגמה, משהו שנשמע הגיוני, מלגזה עלתה על אצבעות של אחד מהעובדים, של מכונאי, והוא לקח את העובד לשיחה ואמר לו תשמע,

(מדברים ביחד)

חבר: ולא היה לו מגן.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מאיר בן הרוש:

לא, היה לו הכל, עזוב את זה,

צבי גוטוטר:

שלא יתלונן נו.

מאיר בן הרוש:

ואמר לו תכתוב, תעשה את זה מחלה,
 תעשה תאונה, בת שליטה, לא בת
 שליטה, ואז הוא רשם מחלה. כשהוא הלך לביטוח לאומי על נכות על
 האצבעות, אמרו לו: סליחה, אתה הגשת מחלה, אתה לא הגשת תאונת
 עבודה, מה אתה רוצה?

דב דביר:

גמר.

מאיר בן הרוש:

אז אני שואל אותך שאלה, אלה
 נושאים שבהרבה מקומות, ועדי
 עובדים אין להם מושג מהנושא הזה, זה נושא פלילי אני אומר לך.

דב דביר:

זה נושא פלילי, זו עבירה פלילית,

נחום אסד:

חבל שלא היית בהרצאה הקודמת,
 בדיוק זה היה הנושא שהיה בדיון.

דב דביר:

זה עכשיו,

(חילופי דברים בין החברים)

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

- ... של ביטוח לאומי. חבר:
- הנה הוא כבר מזמין אותך להרצאה נחום אסד:
אצלו, הוא יושב במשמר הנגב. כל
העובדים לשעה של הרצאה.
- אני רוצה להגיד משה, כדאי להביא דב דביר:
גם עו"ד.
- כן, כן. משה פרנקל, יו"ר:
- שייתן בדיוק את מה ההגנה של דב דביר:
העובד, זה מאוד חשוב.
- ללמד אתכם. משה פרנקל, יו"ר:
- אם תתנו לי עוד רבע שעה, דב דביר:
- יש לך, יש לך. נחום אסד:
- (מדברים ביחד)
- היה לך כבר עשרים דקות. חבר:

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: אין בעיה. אני רוצה להראות לכם, לא, כי אנחנו פה היינו בשאלות.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

דב דביר: אני רוצה להראות לכם מה, שניה, שניה, שניה,

נחום אסד: חבר'ה,

צבי גוטוטר: זה משהו חדש לגמרי.

דב דביר: זה תסתכלו דבר, דבר, מה שמר גוטוטר אמר מקודם שאנחנו במסגרת קרן מנוף של ביטוח לאומי עשינו פרויקט מה שנקרא מנ"ע. למעשה מה זה מנ"ע? מערכת ניהול עצמית, ללמד את המנהל, לא את העובד, ללמד את המנהל איך לנהל את הבטיחות. לנהל את הבטיחות.

אני לא מדבר פה על לטפל בבטיחות, כי כבר הסכמנו, מי שיטפל בבטיחות זה אנשי מקצוע, אבל צריכים לנהל את הבטיחות. עכשיו כל מנהל צריך לדעת מה יש לו במחלקה, מה יש לו בתהליכי עבודה, איך הוא יכול לדעת האם זה תקין או לא תקין. אנחנו לקחנו מארגון הבינלאומי האירופאי,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: שנקרא ILO – International labor organization, לקחנו מהם דוגמה של 120 שאלות, שזה מחולק לפי תחום: ארגון, אדם, סביבה וציוד. הדבר החמישי שזה למעשה המשימה, אנחנו קוראים לזה ניתוח תהליכי עבודה, ניתוח עמדת עבודה. זה באנגלית קוראים לזה Job safety - jsa analysis, ולקחנו את הדבר הזה ועשינו פרויקט, והלכנו והחדרנו את המערכת הזו לקרוב ל- 700 מפעלים, 700 ארגונים. כמובן הם הסכימו שאנחנו נעשה את הפרויקט איתם.

אני אראה לכם פה רק דוגמה קטנה של כמה שאלות, אנחנו לא נעבור על כל ה- 84 שאלות, אבל שתבינו, כאשר אני אומר לקחנו 120 שאלות, פה בארץ עשינו פיילוט בין המפעלים והקטנו את זה, צמצמנו ל- 84 שאלות, לאחר מכן עשינו בנפרד למוסכים, למאפיה, לנגרות ולבתי דפוס,

משה פרנקל, יו"ר: גם בניין נדמה לי.

דב דביר: לא, בניין עוד לא, בניין כן, בניין עשינו פרויקט נוסף, ושם באמת זה פרויקט מאוד מאוד יפה.

עכשיו, ועוד דבר אחד מה שעשינו, על מנת שהמנהלים לא ישבו על הניירת, כי על הניירות לא ישב אף אחד הרבה זמן, עשינו ומחשבנו את זה, את הדו"ח אני מקבל מהמחשב.

12.3.2013

דב דביר: מה אני מבקש מהמנהל? אתה תעשה ביקורת על עצמך, תגיד מה תקין, מה לא תקין אצלך, לאחר מכן המחשב ייתן לך דו"ח מה אצלך, מה החוזקות, מה החולשות, ומה לא רלוונטי. לאחר מכן יוצא דו"ח סופי – תטפל בחולשות.

ופה, בטיפול בחולשות אני כבר צריך את ההתערבות של ממונה בטיחות, של אנשי מקצוע, וזה אני רוצה להראות איך הדבר הזה עובד. דרך אגב אנחנו נותנים את זה למפעלים ללא תשלום, בליווי מדריך, גם מלמדים את המנהל איך להפעיל את הדבר הזה. אין יותר טוב מזה לפי דעתי.

כל מנהל אם הוא מנהל קח, ולאחר מכן יש תאונה והוא מגיע לבתי משפט כנאשם, הוא יכול להגיד נקטתי צעד סביר למנוע אירוע. זה שהעובד לבד במשמרת לילה הוריד את הציוד מגן אישי ועשה את העבודה ונפגע, זה בעיה של העובד, זה לא בעיה של המנהל, כי אני כמנהל מקפיד על העובד שיעמוד עם ציוד מגן אישי, אני נתתי לו הדרכות, אני בודק, עושה ביקורת פתע פעם בשלושה חודשים, מתצפת וגם מכניס את זה לתוך התיק, הדברים האלה זה נקרא ניהול, ניהול חייב להיות.

כל אחד מאתנו שמגיע לבתי משפט השופט רוצה לראות קבלות, אין קבלות? דיבורים זה לא עוזר. דיבורים הם לא הוכחה. תראה שעשית.

12.3.2013

דב דביר:

ולכן אותו דבר פה, זה שהעובד יגיד
 אני חתמתי, אז מה? אני לא מבין
 כלום, אני הוא יגיד קטן אני, מה אני יודע מה כתוב שם? למה חתמת?
 אני פחדתי שהוא יפטר אותי, אין לי עבודה, אז חתמתי. השופט לא
 אוכל את זה, הוא לא מקבל את זה, זה בדיוק כך חבר'ה.

אבל אם אתה עשית תצפית, אם אתה תחקרת את העובד, אם עשית
 וידוי, לוודא שהוא הבין, עשית לו מבחן אמריקאי, אתה מראה את זה,
 אני לא יכול להיות שמונה שעות שוטר על העובד, ולכן יש גם אחריות
 לעובד, גם לעובד יש אחריות כבדה מאוד, אבל למנהל קודם כל,
 והמנהל צריך לדעת איך להתנהג.

לכן אני אומר מנהלים זה מצגת למנהלים. אנחנו פה כאשר דיברנו, אני
 לא אכנס עכשיו לכל המצגת כי ביקשתי רק 15 דקות, אבל פה החלק
 הראשון זה מחויבות ההנהלה לשיפור מתמיד בבטיחות, ופה אני נכנס,
 אם אני נכנס אל הירוק, אני אכנס פה מה חייב המנהל לעשות, אבל
 אני לא רוצה להכנס עכשיו לזה, כי על זה דיברנו כבר.

אני רוצה להראות לכם איך עובדת המערכת כאשר אנחנו מדברים על
 הסעיף השני, שיתוף העובדים, בזיהוי פתרון בעיות בטיחות ובריאות,
 זה דיברנו על ועדת בטיחות נציגי העובדים, סקרי סיכון, נכון? אבל
 אחר כך אנחנו רואים פה זיהוי והערכת סיכונים במקום העבודה, איך
 אני מזהה אותם? אני אומר אל תשבור את הראש, אני אתן לך שיעור
 לאותם נהלים, ולכן בואו ניכנס לפה ונראה את השאלות.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: כאשר אנחנו מדברים על פרק ראשון שהוא מדבר על מדיניות למניעת סיכונים, מה המדיניות של הארגון, של המנכ"ל, במניעת סיכונים? אחת השאלות זה קודם כל – מה מינוי בעלי תפקידים, האם כל בעלי תפקידים מה שהחוק דורש קיים אצלך במחלקה, במפעל, באגף, במדור, לא משנה במה. ואז אנחנו נתנו פה דוגמה, נאמני בטיחות, ממוני בטיחות, אחראי על נהלים, אחראי כיבוי אש, פתאום אני מגלה אין לי אחראי כיבוי אש, ואז אני מסמן פה את האחד מה שנקרא שזה שיפור חמור, אין בן אדם שצריך להיות. או זה טעון שיפור קל, או זה מבוצע כראוי.

אם אני אכנס לעוד שאלה, כדוגמה, האם קיים אישור ושמירת מידע על תאונות עבודה ואירועי בטיחות במפעל שהיו? פתאום אני מגלה המפעל קיים 40 שנה, אין שום רישום על שום תאונה. אין שום תחקיר על שום תאונה. הגיע הזמן להתחיל משהו.

נחום אסד: לא, או שהמפעל סגור.

חבר: או שיש ניגוד אינטרסים,

דב דביר: ולכן הדברים האלה, עכשיו אבל פה אני תמיד אומר למנהלים: חבר'ה, תהיו אמיתיים, אל תשים הכל 5, כי אם אתה שם הכל 5, אחר כך נצא נעשה סיור אני אראה לך שב- 40% אתה בכלל לא סימנת ולא התייחסת.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מאיר בן הרוש: אבל עוד פעם, אתה ממלא את הטפסים, דוחות, בוא נגיד שאתה

מקיים את ההנחיה הזאת,

דב דביר: שניה, שניה,

מאיר בן הרוש: אבל איך אתה בודק את עצמך,

דב דביר: שניה, שניה, שניה,

מאיר בן הרוש: ... לעבוד על עצמו,

(מדברים ביחד)

דב דביר: שניה, מאיר, מאיר, זה רק התחלה, זה אני מבקש תתן ציונים, עוד לא אמרתי תגיד מה לעשות. אני גם לא אמרתי מי יעשה, נכון? גם לא אמרתי מתי. אני אומר תסמן מה חסר לך. קודם כל תעשה בדק בית. תעשה בדק בית עם עצמך.

ולכן בואו ניכנס לעוד דבר, אם פה אנחנו מדברים, דיברנו שם על הארגון, פה נדבר על סיכוני תעבורה, תנועת הולכי רגל, כל מה שקשור לעליה ולירידה. בואו נסתכל השאלה איך היא בנויה, אם אני לוקח שאלה באדום, כתוב – בטיחות למניעת נפילה מגובה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: יכול להיות שזה לא רלוונטי, אני אסמן זה לא רלוונטי, לא אתייחס לזה. אבל אם זה רלוונטי אני אסתכל, ואני פתאום מגלה שאין לי ציוד מגן אישי נאות, רתמות בטיחות לעבודה בגובה, אלא החבר'ה לוקחים כל מיני חבלים וקושרים את עצמם.

שלמה קלדרון: גם טוב.

דב דביר: זה לא טוב, ישבור את הגב. כשהוא ייפול הוא שובר את הגב. הוא צריך רתמת קשירה, רתמה שהיא תקנית, רתמה שהיא תקנית היא יכולה למנוע כך שבנאדם כאשר הוא נופל הוא גם לא שובר את עצמו,

שלמה קלדרון: מסכים,

(חילופי דברים בין החברים)

נחום אסד: קודם כל לא נפלת ...

(חילופי דברים בין החברים)

דב דביר: קודם כל תקשור את עצמך.

(חילופי דברים בין החברים)

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

בואו נסתכל מיגון מכונות, אם אני לוקח מיגון מכונות אני רוצה לדעת

האם מיגון מכונות,

חבר:

... שעשיתי,

נחום אסד:

אני אומר לך שאתה פועל בניגוד לתקנות.

דב דביר:

אני לוקח סתם שאלה, 15, האמצעים למיגון ולגידור מכונות קיימים ומופעלים, ופה אנחנו נותנים גם לאותו מנהל, שים לב, השאלה היא לא סתם תן לי תשובה על מיגון מכונות, אני נותן לך גם כיוון, הרי אני יודע שהמנהל לא עבר הכשרה בנושא בטיחות, ואני רוצה לתת את זה לכל מנהל, ואז אני כותב לו – האם כל החלקים הנעים של המכונה מוגנים? לדוגמה – באמצעות גידור, עין פוטו אלקטריק, או עוד איזשהו מסך? ואז אתה יודע מה, גם המנהל מתחיל לחשוב, מתחיל להסתכל באמת אין לי פה מיגון, אני פתאום נזכר שבאותה גיליוטינה הורידו את המיגון, למה? כי לא יכלו להכניס איזשהו חלק וזה הפריע, מה שאסור לעשות, כי הגיליוטינה לא מתאימה לאותו תהליך עבודה. הדברים האלה מאוד מאוד חשובים.

עכשיו, אני רק אראה לכם,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מאיר בן הרוש: תגיד לי אם העובד מסרב לעשות איזה פעולה שהיא מסכנת אותו מבחינה בטיחותית, מי מגן עלי? עזוב ועד עובדים, אתה יכול לבוא להגיד יש פה משהו,

משה פרנקל, יו"ר: רגע,

מאיר בן הרוש: לא, אני רוצה להגיד לך משהו,

משה פרנקל, יו"ר: בואו, חבר'ה,

מאיר בן הרוש: תשמע, ועד עובדים שהוא חזק במקום העבודה יכול להשפיע על הנושא הזה, אני אתן לך דוגמה,

משה פרנקל, יו"ר: מאירק'ה,

מאיר בן הרוש: שנים, יש לי 24 גלגלים במוביל, אנחנו מנפחים, אתה מכיר את

הצנור?

דב דביר: כן.

מאיר בן הרוש: מכניסים ככה מנפחים, בודקים. יום אחד אחד מהנהגים שלי עשה, עף שם

12.3.2013

מאיר בן הרוש: למקה, נתן לו מכה ברגל, נתתי הנחיה יותר לא ממלא. עכשיו הם מחייבים את העובד כל יום לחתום שהוא מנפח. אמרתי בשום פנים ואופן לא מנפחים, לא נוגעים בכלום. ואז הגיעו לרמות הכי גבוהות. ואז סיכמנו במו"מ שהם קונים לי צנור ארוך עם שעון, שהעלות שלו היא גבוהה מאוד, וקיבלתי 80 חתיכות כאלה.

עכשיו, תראה, אם לא הייתי מתווכח ולא הייתי עושה את הויכוח הזה, יוצר מצב שהיינו נשארם באותה מתכונת, שאתה מכיר את הניפוח הזה שלא במתקן, שהוא בניגוד להוראות הבטיחות.

אז תראה, יש נושאים שהם בעייתיים, שהם בשטח, שהם הפכו להיות להרגל. עד שלא קורה משהו, כמו שאתה יודע, לא יוצרים את החקירה והבדיקה. אז אם אני מונע את זה מראש, על ידי ויכוח שאתה יודע להתווכח להשיג משהו, אני צריך אותך שתבוא תגיד למעביד – תשמע, פה אתה לא צודק.

דב דביר: מאיר, אני רוצה להגיד לך דבר אחד, בארגון שתהיה בטיחות זה חייב להיות תרבות ארגונית של כל הארגון, זה חייב להיות גם, זה מתחיל מלמעלה.

מהמנהל.

משה פרנקל, יו"ר:

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר:

מהמנהל הגבוה, מהמנכ"ל זה מתחיל, עד אחרון העובדים. נכון שהעובד לבד לא יכול להלחם בכולם. או אחד המנהלים כמוך כדוגמה אתה צריך להלחם על לקבל משהו איזשהו ציוד ולא רוצים לתת לך ואז אתה אומר ... (חילופי דברים בין החברים תוך כדי דבריו), זה אין תרבות ארגונית עד הסוף, וועדת הבטיחות שאולי ישנה, אולי איננה, אם היא ישנה היא גם לא מתפקדת כמו שצריך.

כי למה אנחנו אומרים? ועדת בטיחות זה גוף המערכת, זה למעשה הלב, הליבה, זה הלב, למה? כי אנחנו תמיד אומרים בוועדת בטיחות אני מאוד ממליץ, זה לא כתוב בשום מקום, אבל ממליץ שיהיה בכיר ככל האפשר בוועדת הבטיחות מצד ההנהלה, למה? כי אם אותו בן אדם יישב בוועדת הבטיחות והוא גם מחליט עם כולם לעשות משהו, גם מוציאים את זה לפועל. זה הגוף שבונים, ופה יש גם העובדים, ויש גם נציג מועד העובדים אם יש כזה באותו מקום.

אבל אם במקום אין תרבות ארגונית ויש כל הזמן התלבטויות, וכל הזמן אומרים: תעזוב זה. הכסף, חבל, אני לא נכנס פה למרכיבי עלות של תאונת עבודה.

מאיר בן הרוש:

דב, אז למי פונים?

דב דביר:

למי פונים? הוא פונה למנהל מעליו,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

חבר:

יש בעיה, יש בעיה.

דב דביר:

למפקח עבודה. אם לא זה. דרך אגב,
גם החוק, התקנה של מסירת מידע

כתוב,

(חילופי דברים בין החברים)

דב דביר:

סליחה,

משה פרנקל, יו"ר:

ששש.

דב דביר:

בתקנה של מסירת מידע כתוב שכל
מעסיק חייב לפרסם בלוח מודעות את
מספר הטלפון ואת השם של מפקח עבודה אזורי. עד אחרון העובדים
צריך לדעת את הטלפון שלו. ואם העובד רואה שלא נותנים לו את
העזרה, והוא בסכנה, הוא יכול ישירות גם לפנות למפקח.

מיכה גריצמן:

גם בעילום שם?

דב דביר:

גם בעילום שם. גם בעילום שם. אני
אראה לך את התקנה, יש מודעות
ששמים אני ראיתי בהרבה מאוד מקומות עבודה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מאיר בן הרוש:

יש בהרבה מקומות ששמים.

דב דביר:

עם תמונות של כל,

מאיר בן הרוש:

בוודאי, בוודאי, במקום עבודה מסודר.

דב דביר:

המחוקק נתן את כל הדרכים לעובד, כל הדרכים לדווח על סיכונים ולקבל

את העזרה.

(חילופי דברים בין החברים)

דב דביר:

אבל שוב, אם אתה לוקח ארגון, אם אתה לוקח בתי מלאכה עם 24 עובדים ויש שם בעל בית שבשבילו בטיחות זה משהו, זה חייזר, אתה מביין? והעובד יבוא אליו וידרוש משהו, אז הוא יגיד לו – או שתלך הביתה או שתמשיך לעבוד. ואז לעובד אין ברירה, מה יש לו? הוא אומר יש לי פה פרנסה, זה המשכורת שלי.

מאיר בן הרוש:

אז מה זה מסירת מידע?

דב דביר:

תקנה, תקנה של מסירת מידע, הוא גם אותו מעסיק גם חייב לפרסם את

מספר הטלפון.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

מאיר בן הרוש: אבל הוא לא עושה את זה,

דב דביר: אבל הוא לא עושה את זה.

מאיר בן הרוש: והעובד לא יבקש ממנו כי הוא יפוטר, מי עומד לצדו של העובד?

דב דביר: הו, פה אנחנו בבעיה, מבחינת העובד אנחנו בבעיה, ופה לפי דעתי המדינה צריכה לעשות איזשהו צעד בשביל לתת גם הגנה לעובד ולעזור לעובד לקדם את הבטיחות.

אבל אם אנחנו מדברים, זה אנחנו מדברים על מפקח עבודה, מפקח עבודה מפקח במפעלים קטנים,

(חילופי דברים בין החברים)

משה פרנקל, יו"ר: רק שניה,

מיכה גריצמן: בישיבה הקודמת שנפגשנו פה מאיר לא היה,

משה פרנקל, יו"ר: מאיר לא היה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

מיכה גריצמן: והיה פה מרצה אחד מאוד מכובד, אדון אלבז, שהוא אמר שהתעשיינים והמעסיקים מובילים עלינו בעשר דרגות, מתקדמים מעלינו נציגי העובדים בעשר דרגות, התעשיינים.

משה פרנקל, יו"ר: כן.

מיכה גריצמן: זאת אומרת אנחנו בעשור האחרון נרדמנו בשמירה.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: מיכה, אתה לא היית בהתחלה, אני אמרתי שפעם היה אגף בטיחות בהסתדרות מאוד מאוד גדול, האגף הזה מת עם עלייתו של הקיסר חיים רמון. עכשיו, זה היה בתקציבים שנגמרו וכו', ובכלל ההסתדרות אז היתה משהו אחר ממה שהיא היום.

אצל התעשיינים שהם גוף מבחינה כלכלית לא עבר את מה שעברה ההסתדרות, שם הכל, אתה מדבר על אנשים שההון יושב אצלם, לא עם אלה שבצד שלנו, ושם יש אינטרס בגלל שהאחריות בסופו של דבר מבחינת החוק אם קורה אירוע היא על המנהל, ולא משנה כל התרגילים שעושים להתחמק, זאת אחריות מוחלטת,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: זאת אומרת הדבר היחידי שיכול לעמוד לך זה באמת שאתה עשית את כל המעשים שהם הסבירים בשביל שלא יקרה, ואם אתה לא מוכיח את זה, ... היה אינטרס נאמר ל-,

מאיר בן הרוש: שלא תעדר מהעבודה, שלא יעדר מהעבודה,

(מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: אנקדוטה בעניין הזה, הוזכרה פה קודם קרן מנוף, כשהכסף של קרן מנוף מגיע, התקציב, כשאתה משלם ביטוח לאומי, ואתה אומר אני משלם 9,6 נאמר שזה חלק בריאות וחלק ביטוח לאומי וכו', אתה לא מודע לזה שזה בנוי משברירים, 0,2 לדבר הזה ו- 0,3 לדבר ההוא וכן הלאה, ויש שם איזה אפס פסיק משהו לנושא בטיחות בעבודה שהוא משולם רק על ידי המעסיקים, לא משולם על ידי העובדים.

אז היתה תקופה של שנתיים בערך שבקרן מנוף לא אישרו שום פרויקט, למה? כי הרשות של הועדה הזאת היתה בידיים של הנציג של התעשיינים, שחשב שאם הוא יצליח לנוון את העניין אפשר יהיה בסוף הדרך לבוא למחוקק ולהגיד לו תשמע ממילא לא עושים כלום, בוא נוריד את האפס פסיק משהו הזה מהמעסיקים.

משה פרנקל, יו"ר: וזה הרבה כסף.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר:

ובאיזשהו שלב אה,

חבר:

מי זה היה עודד טירה?

צבי גוטוטר:

לא, לא, עזוב עכשיו. באיזשהו שלב גם הוא וגם האחרים נאמר הבינו שזו לא הגישה הנכונה, וכל העסק התעורר. עכשיו הם משקיעים בעניין והם שמים כסף ויופי, ואני אומר אנחנו לא בסתם תחרות, להיפך, ההסתדרות שלנו זה לשתף איתם פעולה ולנצל נאמר את מה שהם מוכנים להשקיע בסופו של דבר לטובת העניין.

משה פרנקל, יו"ר:

אני רוצה רק להוסיף למאיר, אני נמצא בועדה ארצית לבטיחות וגיהות ששם יש 700 חברים, זו עמותה של 700 חברים, עד לפני שנה לא הכירו את זה כמקצוע, שבטיחות וגיהות זה מקצוע, וגם איגוד מקצועי פה גם כן לא מכיר בזה,

מאיר בן הרוש:

עדיין?

משה פרנקל, יו"ר:

עדיין. אני פניתי עכשיו, פניתי וביקשתי, למה שאני חבר נבחר, רגע, רגע, הוא שומע את זה, הוא יודע, אני צריך לפגוש אותו, קבענו אבל לא נפגשנו,

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

- חבר: מי? צביקה? תמיד יש לו זמן.
- משה פרנקל, יו"ר: יש, אני יודע. לא, יש לו זמן, זה נכון,
- נחום אסד: אם לא עכשיו, אחר כך.
- משה פרנקל, יו"ר: אני רק רוצה להגיד לך פניתי והלכתי לבחירות ואמרתי אני רוצה שני דברים בבחירות: תבחרו בי על שניים: 1 – להכיר את זה כמקצוע. 2 – להכיר את הנושא כאיגוד מקצועי פה, של ההסתדרות.
- מאיר בן הרוש: אתה מאמין שהמעסיקים יתנו לך ...
- (חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)
- משה פרנקל, יו"ר: סליחה, סליחה, חבר'ה,
- חבר: תגיש הצעה,
- משה פרנקל, יו"ר: בסדר, בסדר,
- (חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)
- משה פרנקל, יו"ר: תן לי, תן לי,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

מאיר בן הרוש: ... שתקן,משה פרנקל, יו"ר: תן לי רק לסכם, אז אני רוצה להגיד את זה,חבר: חבר'ה, רק שניה.משה פרנקל, יו"ר: אז תשמע, כמקצוע עשיתי את כל המאמצים, למי לא הגענו? לראש תמ"ת ולכולם, זה מוכר. עכשיו נושא של איגוד מקצועי אני כבר ששה חודשים רץ פה. שבוע שעבר הוצאתי מסמך וביקשנו שהועד המקצועי, הועד של העמותה בנושא הבטיחות מבקש להיפגש עם מר עיני, ואני כבר דיברתי איתו פעמיים לפחות, וגם עם ראש ...

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: אדון היושב ראש כבר היה זריז הוא כבר כתב בפייסבוק, כן, שהוא כבר קיבל את זה.נחום אסד: מי זה? מי זה?צבי גוטוטר: יהודה אביצור.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

משה פרנקל, יו"ר: אתה שומע? וביקשתי שנקיים פגישה בשביל להכיר את זה כזה,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: אני אומר לכם העסק הוא לא קל, אני יודע שפה עובדים על זה,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: בוא אני אסביר לכם איפה הבעיה, חבר'ה, אני אסביר לכם איפה הבעיה,

לא איכפת לך?

משה פרנקל, יו"ר: לא, לא.

צבי גוטוטר: חבר'ה ככה, מרבית, קודם כל כל אלה שעובדים בתור עצמאיים נאמר לצורך העניין מבחינת ההסתדרות זה פחות רלוונטי, עכשיו כל אלה ... עבודה, מרבית הממונים על הבטיחות הם הנדסאים, טכנאים,

משה פרנקל, יו"ר: נכון.

צבי גוטוטר: מיעוטם נאמר מהנדסים. עכשיו, מבחינת נאמר האיגוד המקצועי,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: אז כל אחד ממילא הוא כבר שייך לאיזשהו איגוד, הוא כבר שייך או להסתדרות המהנדסים או להסתדרות ההנדסאים והטכנאים.

עכשיו כשאתה בא ואומר אני רוצה לקחת נאמר את ממוני הבטיחות ככאלה,

שלמה קלדרון: כסקטור? מה?

צבי גוטוטר: רגע, אני עוד לא ראיתי שהמהנדסים ממוני הבטיחות מסכימים,

שלמה קלדרון: אין להם ברירה.

צבי גוטוטר: מה זה אין להם ברירה? חכה. אני לא רואה אגב שהסתדרות ההנדסאים מוותרת על ההנדסאים, הסתדרות המהנדסים מוותרת על המהנדסת,

שלמה קלדרון: אולי הם יוותרו,

צבי גוטוטר: לא, כי זה ייצא בסופו של דבר איגוד מקצועי קטן מאוד, קטן מאוד, שבתוכו גם כן, אני קודם זרקתי יש את האלה של העיריות וכן הלאה, זה לא, גם בתוכו עוד יש פיצולים, והכוח שלו הענייני, כן, לא יהיה גדול,

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

צבי גוטוטר: זאת אומרת מה שהם היו צריכים לעבוד יותר חכם זה היה ללכת לבנות סקציה בתוך הסתדרות ההנדסאים והטכנאים נאמר. אבל ברגע שהם באים ואומרים אנחנו רוצים איגוד עצמאי משלנו, אז יש בעיה.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: אנחנו לא מבקשים משלנו, אנחנו לא מבקשים. אנחנו רק רוצים דבר אחד,

שיכירו, למה?

צבי גוטוטר: מערבבים בין שני דברים שם, אבל שוב, יש שני מושגים, יש איגוד מקצועי ויש איגוד פרופסיונאלי מה שנקרא. לצורך העניין אני אתן לך דוגמה, הסתדרות המהנדסים, לשכת המהנדסים. הסתדרות ההנדסאים והטכנאים, בית ההנדסאים.

עכשיו, אתם הקמתם עמותת ממוני בטיחות, זאת אומרת הלכתם לכיוון הפרופסיונאלי, כלומר מקביל ללשכה ולבית ההנדסאים, עכשיו בא יהודה אביצור ואומר אני רוצה לעמותה הזאת, שהיא העמותה הפרופסיונאלית, שהיא גם תהיה איגוד מקצועי, דבר כזה יש רק איגוד אחד בארץ וזה עורכי הדין.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

חבר: ורואי החשבון.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

דב דביר: חבר'ה, אני האחראי המקצועי על הנושא הזה, אז אני אומר לכם,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: חבר'ה, רק אחד מסכם, דקה אחת, יאללה סיכום.

נחום אסד: יש לנו רק עוד 5 דקות כי יש לנו ישיבה נוספת וצריך לארגן את האולם.

דב דביר: אז יופי אני רוצה,

נחום אסד: 5 דקות לך ואחר כך הועדה 5 דקות.

דב דביר: זה אפילו 5 דקות פחות מזה. אני רוצה רק להראות לכם,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

נחום אסד:

אתם מפריעים.

דב דביר:

הרי עשינו את התשובה, נתנו תשובות, נתנו ציונים לכל ה- 84 שאלות ועכשיו אנחנו נכנסים למעשה פה לביצוע פעולות לשיפור. כאשר אני נכנס למעשה ומסמן פה, כותב את הענף – כללי, כותב מתכת, כותב נותן שם המפעל, וזה יכול להיות מחלקה, כמות העובדים, ופה אני נכנס כבר למערכת ממוחשבת, נותן כמות העובדים, ואני לא מנקה את השאלון הישן, אני נכנס כבר לתשובות למעשה מה שנתתי לפי השאלון.

עכשיו, פה אני הגעתי למעשה בנושא, אתם לא רואים מרחוק מה שכתוב ולא ניתן להגדיל את זה, אבל פה אני מדבר על נושא של מדיניות למניעת סיכונים.

אם אני לוחץ פה לדף הבא אני מגיע לסיכוני תעבורה, תנועת הולכי רגל, אני מגיע למיגון מכונות, רעש ורטט, אוורור, טמפרטורת אוויר, תאורה, אש, פיצוץ, חשמל, חומרים מסוכנים, מיגון קבוצתי, שינוע, הרמה, תחזוקה, עזרה ראשונה, אני מגיע לשיתוף עובדים, והדבר האחרון – היכולת לשלוט בסיכונים.

שמתם לב כמה תחומים היו, וכמה לכל תחום היו שאלות ונתתי את התשובות. עכשיו עם זה אין לי מה לעשות, אני פה רק מסמן את הציון. אם שמתם לב פה גם כן כל השאלה היא לא כתובה בהרחבה, כי פה אני רק נותן, כל פקיד או פקידה יכולה לסמן את זה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

דב דביר: ופה אני מגיע עכשיו לדף הבא, כאשר אני לוחץ אני מגיע לדו"ח שאני יכול ללכת למנכ"ל ולהגיד אצלי במחלקה בנושא מדיניות למניעת סיכונים 33% יש לי חוזקות, 67% יש לי חולשות, ואיזה נושאים, איזה חולשות יש לי. זה מה שמעניין את המנכ"ל, הוא לא מעניין אותו מה אתה הולך לעשות, הוא אומר תגיד לי מה לא טוב אצלך.

נחום אסד: כמה משתמשים במערכת המדהימה הזאת?

דב דביר: שניה, שניה, פה אם אני לוחץ פה לנושא הבא אני מגיע לסיכוני תעבורה על תנועת הולכי רגל, וכו' וכו', עובר על כל תחום, מקבל חולשות וחוזקות.

פה אני נכנס עכשיו לדו"ח מסכם, הדו"ח מסכם יכול להיות בוורד או באקסל, אני לוחץ בוורד ואז בוורד הוא עכשיו נותן לי את המסמך שבמסמך שאני מקבל אני מקבל רק את החולשות, פה אני מקבל מסמך וורדי שהוא רק חולשות בלבד, שימו לב, זה המבדק שעשיתי, ואם אני מסתכל על, בתחום האג"מ, פה אתם רואים מספר השאלה, מספר השאלה זה כמו מספר תעודת זהות, כמו שהתחלתי עם המספר שאלה ככה זה רץ כל הזמן אותו מספר, הוא לא מזהה מה כתוב, הוא מזהה את המספר.

12.3.2013

דב דביר: עכשיו, פה אני מקבל שלמעשה החולשה, שימו לב כתוב חולשה, זאת אומרת בנושא עמידה והקפדה על כללי נוהלי בטיחות זה חולשה, לא טוב אצלנו, צריכים לנקוט איזשהו צעד, ולכן אם אני נכנס יש פה, זה כבר דף עבודה של אנשי מקצוע וגם של מנהלי עבודה, כתוב פה המלצה מה אני אבצע על מנת שבאמת אני אשפר את המצב, מה יהיה המועד לביצוע, מי יהיה אחראי לעשות את העבודה ומי יעשה מעקב, ועם הדבר הזה זה הדו"ח, איתו אני יכול כבר לחיות ולשפר את כל החולשות.

ואם אני אכנס פה לנושא הבא, שאנחנו מדברים על ציוד, נושא ציוד, בנושא ציוד אם אני לוקח שאלה, כדוגמה צמצום רעש במקור, זאת אומרת קיימות מכונות בהן בוצע פתרון טכני, לא בוצע למעשה כי זה חולשה, כי השאלה שהוא כותב פה, זה אותו דבר כמו שיהיה כתוב בשאלה, אבל מכיוון שזה מסמך וורדי ורק א' הוא לא תקין, אני לוקח את ה- ב' ואני מוחק ואני גם משנה פה את המשפט, אני פה משנה את המשפט וכותב מה שאני רוצה להוסיף ולכתוב, ואז אני יכול לעשות דו"ח אמיתי לעבודה בשטח. זה הדבר שאנחנו רוצים ללמד כל מנהל במדינת ישראל, לא משנה באיזה מקום הוא עובד, שיידע לנהל את הבטיחות אצלו. ואם הוא צריך לנהל בטיחות זה ייקח עשר דקות, שיעבוד את העשר דקות, ויש אנשים מנהלים שצריכים לעבוד עשר שעות, שיעבדו עשר שעות, אבל ככה אנחנו נמנע תאונות עבודה.

כמה משתמשים במערכת הזאת?

נחום אסד:

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: עוד הערה אחת בנושא, לפני חצי

שנה אושרו תקנות לניהול בטיחות

בעבודה,

דב דביר: נכון.

צבי גוטוטר: חדשות לגמרי.

דב דביר: נכון.

צבי גוטוטר: שהן צריכות להיכנס לתוקף בימים

הקרובים, נדמה לי שהיה שם איזה

delay של חצי שנה או שנה.

דב דביר: יש כבר את הפיילוט, יש כבר קורסים,

ארבעה קורסים שהתחילו.

צבי גוטוטר: ראיתי כבר עכשיו שקיבלו הנחיה

לחכות עם ההתחלה,

דב דביר: זה אנחנו דחינו, קורסים שלנו.

נחום אסד: לסיכום.

ישיבת ועדת בטיחות

12.3.2013

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

דב דביר: אבל הפיילוט שהתחלנו אותם אנחנו ממשיכים.

נחום אסד: זה היה מרתק.

משה פרנקל, יו"ר: חבר'ה, תודה רבה.

דב דביר: היה לעונג לי.

נחום אסד: היה מדהים.

משה פרנקל, יו"ר: אני מביא את החבר'ה הכי טובים שיש בארץ בנושא של בטיחות, והם באים לי כאן הכל בהתנדבות. הכל בהתנדבות.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חבר: אתה גדול משה, אתה גדול.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

משה פרנקל, יו"ר:
 אני אומר לכם אחרי ששמעתם היום,
 אני לפגישה הבאה אדאג שיגיע לכאן
 עורך דין אשר מטפל בנושא של,

שלמה קלדרון:
 היבטים משפטיים.

משה פרנקל, יו"ר:
 תאונות ודברים משפטיים, אחרי
 שתשמעו את זה, אני חשבתי אולי
 להתחיל ולהקדים בדברים אחרים, אבל אני אביא את זה שנוכל
 להשלים את כל העסק כמו שאתם שמעתם עד היום. ושיהיה לכם חג
 שמח, ולדב'ה תודה רבה.

דב דביר:
 אין בעד מה, זו העבודה שלנו.

נחום אסד:
 ולצביקה.

משה פרנקל, יו"ר:
 ולצביקה.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

תמה ישיבת היום

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

החלטות שנתקבלו בישיבת
ועדת בטיחות של בינ"ה
בישיבתה בתאריך 12 במרץ 2013

1. הרצאת אורח: מר דב דביר, מהנדס מנהל מחוז מרכז של המוסד לבטיחות וגיהות

בנושא: ועדות בטיחות במקומות עבודה

מר דב דביר, מהנדס מנהל מחוז מרכז של המוסד לבטיחות וגיהות, הביא בפני חברי הועדה סקירה מקיפה בנושא בטיחות וגיהות במקומות העבודה.

המוסד פועל מול ממוני בטיחות בעבודה הקיימים במפעלים, מתוך מטרה למנוע תאונות עבודה ומניעת מחלות מקצוע.

מר דב דביר הציג בפני חברי הועדה מצגת, אשר כללה בין היתר דוגמה של שאלות שמטרתן לבדוק את החוזקות והחולשות במקום העבודה על מנת לשפר את הבטיחות במקום העבודה.

המוסד שם לו למטרה ללמד את מנהלי העבודה לנהל בצורה הטובה ביותר את הבטיחות במקום העבודה.

12.3.2013

ישיבת ועדת בטיחות

מר צבי גוטוטר, מ"מ יו"ר ההסתדרות, המייצג את ההסתדרות בועדה שמונתה ע"י שר התמ"ת במטרה לסרוק ולהציע שיפורים בכל נושא הבטיחות במדינת ישראל, השתתף בישיבה והתייחס אף הוא למהלכים הננקטים כיום במטרה לשפר את הבטיחות והגיהות בקרב ציבור העובדים.